سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 6 Mayıs 1977
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 17 C. Evvel 1397
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 71 / BEŞ LİRA / BİR DM.

EMPERYALİ KARDEŞİ KARDEŞE KIRDIRIYOR!..

Komünist "Bizim Radyo" seçimlerde CHP'nin desteklenmesini istedi

TAHİR HOCA BASIN TOPLANTISI YAPTI

Konya: Muhtar BEDİR Bildiriyor.

Memleketimizin yetiştirdiği güzide ilim adamlarımızdan, Hacı Tahir Büyükkörükçü, Konya M.S.P. teşkilâtında Milletvekili ve Senatör Aday Adaylarının da hazır bulunduğu toplantıda, bir basın toplantısı tertipleyerek siyasete niçin atıldığını anlatmış ve şöyle demiştir :

«MSP'den aday olmam benim için siyasetin ilk adımdır. Şimdiye kadar hizmetim ilmin içinde ve çığında, millet ve memleketimin mânevî ve maddî sahada en iyiye, en doğruya ve en güzele ulaşması yönünde olmuştur.

Bir ilim adamı olarak günümüzdeki siyasî faaliyetlerin idare ve icra şeklini gördüğümden şimdiye kadar siyasete uzak kaldım. Ama bugün cennet vatanımızın içinde bulunduğu şartlar beni seviyeli kaliteli hiçbir tarafa ve yöne sataşmadan sadece hak ve gerçek olan istikamette siyâset sahasına çıkmaya zorlamış bulunmaktadır.

İyi niyete dayanan bu kararımın sebebini yazılı olarak açıklıyorum ve böylece matbuatımıza ilk beyanatımı sunmaktan şeref duyuyorum.»

NİÇİN MİLLÎ SELÂMET

Tahir Büyükkörükçü

Eselden ebede akan TEK HAKİKAT'in, kalbler ve ruhları yıkayıp hayat veren güçlü ve ulvî da'vanın, ilmin hizmetinde geçen otuz senelik tebliğ ve irşad devremde; zaman zaman, uzak ve yakından, siyasete atılmam için ciddî teklifler oldu; siyaset sahasındaki çalışmalarımın da vatan ve millet için çok faydalı olacağı söylendi. Her seferinde, bu samimî tekliflere verdiğim cevap :

«Böyle bir şeyi hiç düşünmüyorum; ilmin içinde ve kitablarımın gölgesinde öleceğim.»

Bu defa gördüm ki, memleketimiz çeşitli badirelere sürüklenmek istenmekte ve necib milletimizi hergün biraz daha tedirgin eden korkunç hâdiseler sahnelenmektedir. Buna mukabil vatan ve milletini sevenlerin gösterdiği ferağat ve gayret, ıslâhat ve kalkınma faaliyetleri, fenalık ve yıkıma mani olma çabaları görmezlikten gelinemez.

Bu kadro içerisinde; MİLLÎ SELÂMET'in, fedâî, fedakâr, bilgili, samimî, şahsiyetli, vatansever lideri, dirayetsiz ve kifayetsiz kişilerin idaresinde çile çekmiş, büyük milletimizin öz evlâdı Profesör Doktor Necmeddin Erbakan ve etrafında toplanan ihlâslı, yürekli, açık gönüllü, meselelerimizi çok iyi bilen da'vasına varlığını adamış seçkin arkadaşlarının, memleket işlerini, ciddiyetle ve büyük bir vukufla ele alarak, yorulmadan ve bıkmadan çalışmaları ve son birkaç sene içerisinde manevî ve maddî sahada inkârı kabil olmayan başarılara ulaşıp gözle görülür, elle tutulur eserler verip, memleket evlâdına rahat bir nefes alma imkânını sağlamış bulunmaları, beni de harekete geçirmiş, fedakâr ve iyi niyetli memleket evlâtlarını yalnız bırakmanın doğru olmayacağı fikrini vermiştir.

Yukarıda işaret ettiğim gibi, bu kere de kendilerinden, reddi kâbil olmayan beraber çalışma teklifleri gelmiş ve tarafımdan, bu samimî arzunun kabulü zaruret olmuştur. Hemen şunu ifade etmek isterim ki : Küllî ve kahir iradenin, KADER'in gücü, irademi kırmış ve beni siyasî kadronun içine itmiştir. Talib olarak değil, matlûb olarak, bundan böyle, bu sahada, millet ve memleket hizmetinde son takat ve varlığımı ortaya koyarak bu inançlı ve başarılı kardeşlerimle birlikte çalışmağa karar vermiş bulunuyorum.

Sadece şunu kaydetmek isterim ki : MİLLÎ SELÂMET benim için bir parti, bir siyaset ocağı değildir. Çok hayırlı ve verimli bir çalışma zemini ve nurlu geleceğimiz için ümit kaynağıdır.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Vicdan hürriyeti, inanç ve manevî değerlere azamî saygılı ve bunların koruyucusudur.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Millî mearifin tahakkukunda gayret sarfetmekte ve geleceğimizin te'minatı olan gençliğimizi, irfan, ahlâk, yüksek seciye, vatan sevgisiyle mücehhez, olgun ve inançlı bir nesil olarak yetiştirmenin azmi içerisindedir.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Şanlı tarihimize bağlı, yüksek seviyeli ve her sahada en ileri bir âtînin yolcusudur.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Teknik ve sanatı en ince hat ve çizgileriyle rayına oturtmakta ev tatbikatında dost ve düşmana en iyi şekliyle örnek olmaktadır.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Yıllarca ihmal edilmiş yurt sathını, en ücra köşelerine kadar, faydalı tesisler, verimli iş yerleri ve fabrikalarla donatmaktadır ve donatacaktır.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Ağır sanayi ve harp sanayiinde ilk ve dev adımdır. Bu hali ile, işsizlik ve yokluğa dur deme imkânını sağlayıp, yurt dışında çalışan milyona yakın çelik yapılı memleket evlâdına, çalışma ve rızk kapılarını arkasına kadar açacaktır.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Büyük ve güçlü Türkiye'nin gerçek mimarı ve hakiki kurucusu olma yolundadır.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Vatan sathına yayılmış, sefahate, şehvet tellallığına, irtikâb ve tefecilliğe, hıyanet ve cinayete mutlaka mani olacak müeyyideleri getirecektir.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Hedefine varır ve gayesine ulaşırsa, hakimler ve mahkemeler rahat, idareciler ve emniyetçiler huzur içinde, hapishaneler boş kalacaktır. Artık o gün bankalar soyulmayacak, yollar kesilmiyecek, devlet ve millet malma tecavüz edilmiyecektir.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Sadece taraftarları için değil, en amansız muhalifleri için dahi faydalı olacak, takdirlerini kısa zamanda kazanacak ve tek yolun, saadet ve selâmete giden yolun nereden geçtiğini mutlaka görecektir.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Cesaret ve kudretini, Haktan, adâletten, dürüstlükten millî duygulardan, tek yönlü ve samimî olmaktan alarak yürümektedir.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Hücre faaliyetlerine gönül veren, karanlık localardan emir alan insanların partisi olmamıştır ve ebediyyen olmayacaktır da...

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Tembellerin, muhterislerin, çıkarcıların yeri değil; mal ve canını, millet ve vatanına seve seve adayanların gönül karargâhıdır.

■ **MİLLÎ SELÂMET : (GİTTİM GÖRDÜM)** bütün ehl-i salîbi şimdiden telâşa düşüren, siyonizm ve komünizmin tama ve ümitlerini kıran harekettir.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Başkalarına, bizden değildir diye nefret ve kinle bakanların teşkilâtı değil, gerçeğe gönül veren ve hakka hizmet etmek isteyen her ferde sevgi ve merhamet kucağını açanların adıdır.

■ **MİLLÎ SELÂMET :** Selâmet-i Milliyemizin kat'î te'minatı olduğu için saflarımda yer alıyorum ve sonuna kadar hizmet aşkıyla çalışmakta kararlıyım. Yaratanımızın yardımı bizimledir..

■ Konya eski müftüsü mümtaz ilim simâsı Tahir Hoca güzide kardeşlerimiz ile birlikte (Foto : Mahmut Bedir)

Anarşist solculari afvetmek !..

Kadir Mısıroğlu

Ruh ve bedenin saâdet ve selâmetini birlikte sağlayan o yüce ahlâk ve mâneviyatı sâyesinde, asırlarca sükünet içinde yaşamış bulunan milletimiz, bugün, her tarafta kol gezen dehşet verici bir anarşinin mütemâdî huzursuzluğuna katlanmaya mahkûm edilmiş bulunmaktadır. Zira şu mâhud 27 Mayıs Hükûmet Darbesi'yle başlayan anarşik hâdiseler, -maâlesef- her safhada biraz daha yaygınlaşıp şiddetlenerek onaltı yıldan beri devam edip gitmektedir. O derecede ki, bunlar artık pek çoğumuzda -âdeta- günlük hayatın en tabiî tezâhürlerinden addolunmaya başlanmıştır. Gerçekten hergün bir gencin öldürüldüğü haberini duymak, hiç kimseyi ciddî bir sûrette tedirgin etmemektedir.

27 Mayıs'a vesile ve zemin ittihaz olunan talebe hareketlerinin tablosunda sâdece iki «*yarım ölüm vak'ası*» mevcuttur. Yarım, diyoruz, zira, ölen iki gençten biri, hedef gözetilerek atılmadığı Yassıada zabıtlarına geçmiş bulunan sekme bir kurşuna kurban gitmiş, diğeri de asâyişe memur tanklardan birinin kazâen ezdiği 14-15 yaşlarında bir liseli talebe idi. İşte o denlû hengâme bu iki kaza kurbanının (şehid değil, zira o başka bir mefhumdur.) kanı üzerine binâ edilmişti.

Anarşik hâdiselerin bugünkü dehşet saçan manzarasının, 27 Mayıs'a tekaddüm eden günlerle kaabil-i mukayese olmadığı meydandadır. Bu ölçüde köklü bir anarşinin, normal zâbıta tedbirleriyle bertaraf edilebileceğini sanmak gibi, bunların zâhirdeki basit ve mâsumâne (!) sebeplerden doğmuş olabileceğini kabûl etmek de elbette akıl kârı değildir. Nitekim, düne kadar hâdiseleri önleyemediği yolundaki tenkidlerle uluorta hücumlara mâruz kalan MSP'li Dahiliye Vekili yaklaşan seçimler dolayısıyle işte, makamından ayrılmıştır. Hem de yerini Anayasa gereğince tarafsız (!...) bir bakana bırakarak... Neden hâdiseler yatışmıyor?!.. Yatışmak şöyle dursun artıyor bile... Nedir şu 1 Mayıs Bayramı'nın (!) kanlı bilânçosu? Şimdiye kadar görülenlerin en korkuncu değil mi?

Demek ki, anarşiyi önlemek bir zâbıta işi değilmiş. Bu mes'elede adlî tedbirler dal budamak gibidir, kök kurutmak gibi değil!.. Anarşinin kökü memleket çocuklarına sağlam bir istikamet kazandıracak millî ve dinî ruh ve ahlâk telkini ile kazınabilir. Yâni, bu gâyeye ancak maârif millileştirilerek ulaşılabilir. Bu da -pek tabiî olarak- uzun vâdeli hükûmet tasarruflarını gerektirir. Peki ama, 1960'dan bu yana yâni, anarşi ortaya çıktığından beri hemen her hükûmette ya tek başına veyahud da ortak olarak dâima (Yedi ay hâriç) bulunmuş olan AP, bu tedbirleri şimdiye kadar niçin almamıştır? Halâ pek çok müslümanın reyini devşirebilen bu parti, öteden beri anarşist solculardan en çok müşteki görünen bir siyasî teşekkülümüz değli midir?!

Bu suallerin cevaplarını bulabilmek için, AP'nin anarşiyle yaşıt olan mâzisini biraz kurcalamak mecburiyeti vardır. Bunun için herkesin kolaylıkla temin edemiyeceği Meclis zabıtlarına kadar uzanmadan, günlük gazetelerden herhangi birinin kolleksiyonunu karıştırmak dahi kâfi gelir. Bu takdirde görülecektir ki, AP'nin bilhassa maarifte takibettiği zihniyet anarşinin kökünü kurutmak şöyle dursun bil'akis onu gübrelemek gibi bir neticeye âmil olacak vasıftadır. Esasen bu durumdan AP ye rey veren büyük kitle de müşteki bulunduğunu son önseçimlerde isbat etmiş ve AP'nin maarif siyasetini yıllarca yürütmüş bulunan Orhan Dengiz ve Orhan Oğuz'un seçilme şanslarını ellerinden almıştır. Ancak, tabanın bu isabetli hareketinin yukarıyı pek de memnun etmiş olmasına ihtimal verilemez. Zira, bu partinin başında, halâ, daha dün «*Yürümekle yollar aşınmaz!*» diyerek anarşiye hayat hakkı tanımayı bir nev'i olgunluk ve demokrasi icabı sananlar bulunmaktadır. Fakat, bunlar şimdi o eski söz ve hareketlerini unutarak sakim zihniyetlerinin eseri olan hâdiselerin mes'uliyetini -yaklaşan seçimler dolayısıyleciro edecekleri bir yer aramaya koyulmuşlardır.

Hakikaten anarşiyi önlemek için sırf zâbıta tedbirleri kâfi imiş gibi «MSP'nin anarşist solcuları 1973 umûmî afvına dahil ederek bugünkü hâdiselere sebep olduğu» iddiası, ötedenberi gûya en müessir bir târiz olarak lisanlarından düşmemektedir. Bu sebepledir ki; seçimlerin yaklaştığı şu günlerde bu ithamın efkâr önünde cevaplandırılması rûretini hissediyoruz. Esasen bu mes'elesiyle yakinen alâkalı bulunmamız dolayısıyle bu ithamı bizden daha iyi cevaplandıracak birinin zor bulunabileceği kanaatindeyiz.

Bilindiği üzere 12 Mart'tan sonra biz de -burada hikâyesi uzun sürecek bir sûrette- Eskişehir Örfî İdare Mahkemesi'nce 7 yıl hapis, 20 ay sürgün ve 5 yıl amme haklarından men cezalarıyla cezalandırılmış bulunmaktaydık. Gayrı hukukî yollardan gidilerek gerçekleştirilen bu mahkûmiyet karşısında, son çâre olarak ötedenberi mevzubahs edilmekte olan «Cumhuriyet'in 50. yıl dönümü dolayısıyla çıkarılacak olan umumî afv» ı gözlemekte ve bununla alâkalı gelişmeleri dikkatli bir sûrette takibetmekte idik.

1973 seçimlerine takaddüm eden günlerde hemen hemen bütün partiler bu umûmî afvın seçim neticelerine müessiriyetini hesab ederek birbirinden daha şûmüllü afv teklifleri hazırlayıp Meclis'e verme ve bu işde birbirlerine tekaddüm etme yarışına girişmişlerdi. Bilâhare hepsinin alâkalı komisyonda birleştirilmesi yoluna gidilmiş olmakla beraber her partinin teklifini Meclis zabıtlarında ayrı ayrı görmek kabildir. Bizim tesbit eylediğimize göre bunlar Zonguldak Milletvekili «Bülent Ecevit ve 134 arkadaşı» Isparta Milletvekili «Süleyman Demirel ve 14 arkadaşı», «Bursa Milletvekili Kasım Önadım ve 7 arkadaşı», «Konya Milletvekili Necmeddin Erbakan'ın», «Konya Milletvekili M. Kubilây İmer ve 3 arkadaşının», «Ankara Milletvekili M. Kemal Erkovan ve 2 arkadaşının» ile «Çorum Milletvekili Yasin Hatiboğlu ve 2 arkadaşının» af teklifleriydi.

AP'nin teklifinde mahûd 163. Madde ile 5816 sayılı Atatürk hakkındaki kanun istisnalar arasında yer almıştı. Yâni, AP yaptığı teklifte, bunların afvedilmesini istemiyordu. Ancak birbirleriyle hükûmet ortağı bulunan MSP ve CHP, 163. Maddenin afvı üzerinde mutabık kalmışlar ve bunu kendi tekliflerine koymuşlardı. Bu maddeden mahkûm olanların nasıl olsa afvına dahil olacağını anlamakta gecikmeyen AP'liler, bir ek lâyiha ile, tekliflerine bunu da ilâve etmek yoluna gitmişlerdir. Buna mecburdular. Zira MSP, AP'nin teklifinde 163. Maddeyi göremeyince bunu CHP ile pazarlık mevzuu yapmış ve mukabilinde 141-142. maddeler hakkında tâviz vermek mecburiyetinde kalmıştı. Bu bir üserâ mübâdelesi gibiydi. Bunda sayıya bakılamazdı. Zira mübâdele edilen kemmiyet değil, keyfiyetti. Bu yüzden AP'lilerin «*163'ün afvını sağlamak için 141 - 142 tâvizi verilemez, zira bu maddeden mahkûm olan azdır*» yolundaki itirazlara itibar edilemezdi.

Ancak mes'elenin üzerinde durulacak daha pek çok noktası vardır ki, bunları da gelecek hafta ki yazımızda ele alacağız.

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei tarih ve vatandır!..»

Ali Şükrü Bey

14

Kadir Musaoğlu

Ali Şükrü Bey TBMM'nin en faal azâsından biri idi. Meclis'in açılışını müteâkip başlayan siyâsî ve idârî münâkaşalarda O'nu dâima söz alan ve en yapıcı istikamette konuşan bir kimse olarak görmekteyiz. Açılıştan üç gün sonra yani 27 Nisan 1336 (1920) tarihinde Bursa Meb'usu Şeyh Servet Efendi'nin teklifi ile Meclis'te bir «*İrşad Encümeni*» kurulması kararlaştırılmıştı. Bundan maksad halkın Millî Mücâdele'ye inandırılması ve çeşitli düşman faaliyet ve propagandalarının tesirsiz hale getirilmesi idi.

17 Mayıs 1920 târihli celsede okunan encümen mazbatasında, Ali Şükrü Bey'in bilâhare «*İzmir Sûikasdi*» hâdisesinde başrolü oynıyacak olan Ziya Hurşid Bey ile birlikte «*İrşad Encümeni*» âzâlığına seçildiği, aynı gün okunan diğer bir mazbata da merhumun bu encümenin mazbata muharrirliğini deruhte edeceği bildirilmiştir. (41)

Ali Şükrü Bey'in birçok encümenlerde birden vazife gördüğü anlaşılmaktadır. Hakikaten bu târihten iki gün önce yani 15 Oayıs 1336 (1920) târihli celsede okunan Hâriciye Encümeni mazbatasında da O'nun «Kanûn-ı Esâsi Encümeni» ne yâni bugünkü mânâsıyle Anayasa komisyonuna seçildiği görülmektedir. (42)

Merhûmu Meclis'teki ilk ve ehemmiyetli hizmeti Birinci BMM'nin aşağı yukarı ilk kanunlarından biri olan «*Men-i Müskirat Kanunu*» nun çıkarılmasına önayak olmasıdır.

Hakikaten Meclis'in altıncı mesâi gününde yani 28 Nisan 1336 (1920) târihli celsede Meclis riyâsetine takdim eylediği «*Men-i Müskirat Kanunu*» metni okunmuş ve müsta'celiyetle çıkarılması kabûl olunarak derhâl alâkalı encümenlere havâle edilmiştir. Bu hususdaki müzâkereyi Meclis zabıtlarından aktararak dikkatlerinize arzediyoruz:

«Trabzon Meb'usu Ali Şükrü Bey'in Müskirâtın Men'i Hakkındaki Teklif-i Kanunîsi

REİS — Bazı teklifler var efendim.

KÂTİP HAYDAR BEY (Kütahya) — Efendim, Trabzon Meb'usu Ali Şükrü Bey tarafından bir lâyiha-i kanuniye (kanun tasarısı) teklif ediliyor.

Dînî mübinimizce tahrim edilmiş olan işretin halkımız arasında taammüm-ü istimâlinden (kullanılmasının yaygınlaşmasından) tevellüd eden (doğan) fenalıklar, felâketler, tâdad edilemiyecek (sayılamıyacak) derecede çok mühlik (helâk edici) ve muhrib (harab edici) dir. Sâlik bulundukları din men etmediği halde milletini bu beliye-i uzmadan (büyük belâdan) bir kanun-u mahsus (husûsî kanun) ile kurtarmış olan Cemâhir-i Müttehide-i Amerika (Birleşik Cumhuriyetleri) hükûmeti ciddden takdîre ve nümûne-i imtisâl (örnek) olmağa lâyıktır. Cehâlet-i amîkası (derin cahilliği) hasebiyle içki hususunda har ve hudud bilmeyen, binâenaleyh her dem hânumânsız (yuvasız) felâketlere dûçâr olan memleketimiz halkını bu müthiş belâdan kurtarmak için âtideki mevaddın (aşağıdaki maddelerin) kanun şeklinde kabûlünü teklif eylerim.

MADDE 1. Memâlik-i Osmâniye'de her nevi müskirâtın imâl, ithâl, füruht (satış) ve istimâli, sûret-i kat'iyede memnûdur.

MADDE 2. Müskirat imâl, ithâl ve füruht edenler (satanlar) nezdinde yakalanacak olan müskirâtın beher kıyyesi için elli lira cezâ-i nakdî alınır ve mevcud müskirât müsâdere olunur.

MADDE 3. İşret ettiği görülenler ya hadd-i şer'î ile te'dîb olunur. (Şer'î cezası ile cezalandırılır) veyahut elli liradan ikiyüz elli liraya kadar cezâ-yı nakdiye mahkûm edilir. (Bravo sedâları)

MADDE 4. Bu kanunun tasdik ve neşriyle beraber mevcud içkiler müsâdere ve imha edilir.

MADDE 5. Bu kanun tarih-i neşrinden itibaren mer'îdir.

MADDE 6. Bu kanunun icra-yı ahkâmına (hükümlerinin yürütülmesine) bilumum zâbıta-i mülkiye ve adliye ve mehâkim-i nizâmiye (nizâmiye mahkemeleri) memurdur.

ABDÜLKADİR KEMALİ BEY — (Kastamonu) — Lâyiha encümenine...

REİS — Zannederim ki, encümenler teşekkül etmiştir. Encümenlere gönderelim efendim. (Muvafık sadâları)

Evvelâ bunu Adliye, Mâliye, Sıhhıye encümenlerine havâle edelim.

SAĞDAN BİR MEB'US — Umur-ı Şer'iye (Şerîat işlerine bakan encümen) de teşekkül etmiştir. Onunla da alâkası var.

SOLDAN BİR MEB'US — Lâyiha encümenine gitmek icâb etmez.

SABRİ BEY — (Kastamonu) — Müsta'celiyet kararı ile gönderelim, ehemmiyetlidir.

REİS — Müsta'celiyet kararını kabûl buyuruyor musunuz? Kabûl edenler.. Ellerini kaldırsın. (Eller kalkar) O halde Adliye, Mâliye, Sıhhıye ve Şer'iye encümenlerine havâle ediyoruz.» (43)

Bu sûretle alâkalı encümenlere havâle edilen «*Men-i Müskirât Kanunu*» tekrar 17 Mayıs târihinde Meclis huzuruna gelmiş ve müzâkereye vaz'olunmuştur. Şimdi de bu hususdaki müzakereleri ve alâkalı encümenlerin mazbatalarını dikkatlerinize arzediyoruz:

KATİP HAYDAR BEY — Efendim, işretin men'ine dâir Ali Şükrü Bey tarafından bir lâyiha-i kanûniye teklif edilmişti. Bu lâyiha hey'et-i celîlenizin kararıyle Mâliye, Adliye, Şer'i-

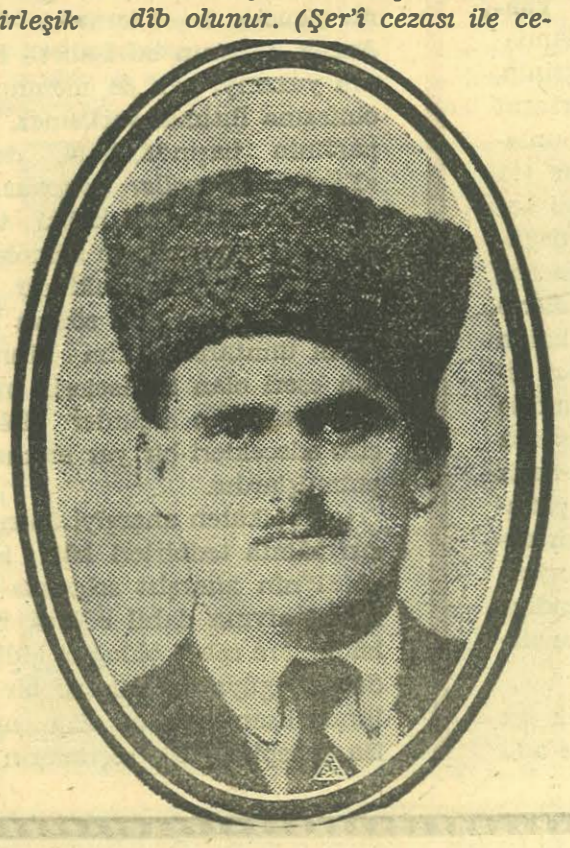

Ali Şükrü Bey merhum'un en yakın arkadaşlarından, Birinci TBMM'nin en genç âzâsı ve «ikinci grup» un âteşin hatibi İzmir sûikasdi hadisesinde asılan Lazistan Meb'usu ZİYA HURŞİD

ye, Sıhhıye encümenlerine havâle edilmiş, encümenlerde bu babtaki nokta-i nazarlarının hey'et-i âliyenize birer mazbata ile arzetmişlerdi. Emir buyurulursa mazbataları okuyalım. Arzu ederseniz mazbata muharrirleri gelsinler izahat versinler.

ABDULLAH AZMİ EFENDİ (Eskişehir) — Mazbatalar okunsun efendim.» (44)

Bu girizgâhdan sonra önce Ali Şükrü Bey merhumun teklifi, esbâb-ı mûcibesiyle birlikte aynen okunmuş bilâhare de alâkalı encümenlerin mazbataları Meclis Umûmî Hey'etine arzedilmiştir. Ogünkü Meclis'in hissiyat ve anlayışını aksettirmesi ve Millî Mücâdele'nin hangi mânevî hava içinde gerçekleştirilebildiğini gösterebilmesi bakımından bu zabıtlardan bir kısmını dikkatlerinize arzediyoruz:

41 — Zabıt ceridesi C. 1. Sh. 322
42 — Zabıt ceridesi C. 1. Sh. 314
43 — Zabıt ceridesi C. 1. Sh. 114
44 — Zabıt ceridesi C. 1. Sh. 329

TUĞLU
BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
Büyük Yeni Han zemin
Çakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan - perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 - 22 12 32

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

SAHİBİNDEN
Satılık
DAİRE
ŞEHREMİNİ'NDE
Bir Salon iki yatak odası
Tel: 25 54 86

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Kemmiyet değil, keyfiyet...

Nefsimiz en büyük düşmanımız olduğu halde, bugün o önde, biz ise onun arkasındayız. Fahr-i âlem Aleyhisselâm, «Rabbim! beni göz açıp kapayıncaya; hatta daha az bir zaman için de olsa nefsime bırakma!» diye yalvarırsa, ya bizim ne yapmamız lâzım?.. O azgın, o fırıldakçı, o nâmert, o sinsi ve o her çirkinliğin mürtekîbi nefislerin sâhibi bizler ne yapmalıyız?.

En büyük düşmanımız nefsimizken, bakınız şu intihâb sath-ı mâilindeki manzarımıza, en büyük baş çekenimiz, yani yularımızı teslîm ettiğimiz nesne, nefsimiz... O ne sinsi tahrikler, o ne gıybet ve iftirâlar, o ne hayâ ve edebden nasibsiz dedikodulardır Rabbim!.

Nefsin peşine düştük mü, ölçü ve i'tidâl kalmıyor. Ahlâk-ı mezmûmenin her türlüsü, hem de alâmeleinnâs ortalığı istîlâ ediyor.

Kuduran nefslerin peşine takılıp da mezmum ahlâkın her şûbesi köşebaşlarına kurulurken; hüsn-i ahlâkın her şûbesi de sırra kadem basıyor...

Çirkin ahlâk ise, bizi bölük borçük yapıp, bir ve bütün olmamıza en büyük baş mâni'...

Bir ve bütün olamayınca ise, çok ve parçalanmış bulunup, her parça birbirini yok etmenin, yiyip bitirmenin oburu olup çıkıyor...

Bunun netîcesi ise, kuvvetsizlik, kudredsizlik, aceze yaşayış, hürriyet ve istiklâlden mahrum, zillet ve meskenete mahkûm yaşayış...

Bu mahrûmiyetin ve bu mahkûmiyetin netîcesi mi?. Evvelâ dünyâyı, sonra da buna bağlı olarak ukbâyı kaybediş...

Demek ki bunca menfî kademenin kökünde yatan, o ana unsur nefs... Bunları bilmemize rağmen, binbirinci kere de olsa yazacak ve söyliyeceğiz. Temel nefs hakimiyeti olmadı mı, binâ çarpıkdır. En büyük cihad, nefsle yapılan cihad olarak işâret buyurulmuşsa, bunda, fikredenler için kim bilir daha ne hikmetler gizli...

Bugünün biz mücâhid ve mücâhideleri (!) ise, henüz nefs nedir, bunu bilip tanımanın pek uzağındayız! İşte bütün çırpınıp didinmelerimiz ve boğuşup vuruşmalarımız, düşmanını görüp tanımıyan bir muhâribin zavallı manzarasından farksız... Karşımızdaki, ya dost veya düşmandan başkası olamıyacaksa; ve biz de düşmanımızın kalbine hançerimizi dayayamamışsak, iyi bilelim ki o hançer dostumuzun kanını akıtacak, onun canını çıkaracakdır...

Ne kadar zavallıyız...

Şer'î hürriyet ve istiklâlin güme gidip, geriye sâdece ve yalnız sürüdürücü bir zilletin ve ezici bir esâretin kaldığı bir mekânda, (mal - para, makam - mevki ve dünyâ rahatı) gibi üç pisliği hedefleştirme peşinde oluş...

Ve utanmadan da, «benden âlâ müslüman var mı?» diyebiliyor, ve parlak mobilyaların ortasında mücessem bir avrupalı kılığıyla cıgara dumanlıyabiliyoruz. Ama bu tablomuzun yanına, yirmidört saatte kaç defa, **HİLÂFET MAKAMINDA** yaşadığı halde yamalı hırkayla ve lif lif bir hasırla iktifâ eden bir Hazret-i Ömer (Radıyallahü anh) ı getirip, hayâlen de olsa seyr edebiliyoruz?

Şekilde, kabukta, lâfta, yazıda, görünüşte ve modada müslüman olduğumuzu itiraf edebilsek, bu bile büyük bir merhâle katettiğimizin tâ kendisi olacaktır. Taş teşhisimizi koymadan, ne tedâvî ve dolayısıyla ne de şifâyâb olunur...

Para - mal, makam - mevki ve rahat toplıyarak zenginleşmeye göz dikmiş keyfiyet fukaraları olduğumuzu ne kadar saklarsak saklıyalım, çektiğimiz zillet işte ortadadır; ve bu hâlin işâret ettiği yegâne ana sebeb de, o keyfiyet fukarası ve ma'nâ ve da'vâ acezesi olduğumuzdan başkası aslâ değil...

Dünyâya bir kere geldiğimizi hepimiz söylüyoruz ama, buna inanış, bunun şuûrunda oluş, ve buna göre fiillere hâkim oluş nisbetimiz yüzde kaç?.

Neye biribirimizi yiyoruz?. Nedir bu iğrenç tahrikler?. Bu korkunç lâf kıyâmının sokak serserileri gibi yakıp yıkıcılığı neden?.

Aklı ve îmânı olan söylesin, bunlar inandığımız ebedî hayâtı mı ele geçirmek içindir; yoksa üç-beş dünyâ oyuncağına mı nâil olmak için?..

Saâdet telakkîlerimiz bile o kadar değişti ki... İdârelerimizi, «kânun hâkimiyyeti» deyip, ŞERİATLA değil; ÂDÂTLA doldura doldura, işte bu seviyesiz ve işte bugünki keyfiyetsiz noktada binbir acı ve sızı ile inleyip durur olduk... Materyalizme ve kapitalizme lâf ve kalemle açtığımız mukaddes cihâdın (!) onda birini, niyet ve fiil çapında ortaya koyabilsek, belki tam kurtulmayız ama, bu sürünmenin de büyük kısmı defolur gider...

Dünyâda, mücerret rahat ve maddî refah arayanların da'vâ saflarına karışmasından daha büyük felâket düşünemiyorum. Hedefini, rahat ve maddî refah teşkil edenlerin; vasıtayı hedef ittihaz eden acezelerin önüne, Kâinatın Fahrine âid mukaddes ve muazzez kelâmı şöylece çıkarsak, belki de gene birşey diyebilmiş olmıyacağızdır :

«BİR KOYUN SÜRÜSÜNE SALIVERİLMİŞ İKİ AÇ KURDUN YAPTIĞI ZARAR, SERVET VE MEVKİ DÜŞKÜNÜ BİR ADAMIN DİNİNE YAPTIĞI ZARARDAN DAHA BÜYÜK DEĞİLDİR.»

Beytülmâlin zenginliği karşısında, «Rabbim, bu vaziyet karşısında azar da sana ısyân ediverirsem hâlim nice olur?» deyip, başını elleri arasına alan ve hüngür hüngür ağlayan bir HALİFEYİ, acaba hangi fiillerimizle tasvip ve tasdikteyiz?.. Hedefi, **para - mal, makam - mevki ve binnetice dünyâ rahatı yani pelteleşme** olan bizler, o büyük HALİFEYİ lâflarımızla yâdedip, yazılarımızla senâ etmekle birşey kazanamayız. Esas olan niyet, ve bir de ona âyîne olan iş...

Elimizde da'vâ diye tuttuğumuz nesne, acaba gerçekten Allah ve Resûlüne âid, kıvâmı yüzde yüz olan da'vâ mı; yoksa, tepesine bardak bardak su yiyen bir kova süt gibi, içine okka okka **para - mal, makam - mevki ve dünyâ rahatı yani pelteleşme** karıştırıp nefsimize uydurduğumuz bir halita mı?.

Bırakalım bu suâlin cevabını bulmayı; daha böyle bir suâli soracak fikrî ıstırâbın nâsiblisini, nerede ne kadar yetiştirebiliyoruz?.

Biyolojik uzviyetlerimizin idâme-i hayâtından başka bir işleyiş taşımıyacaksak, o zaman cevabdan da, sualden de vazgeçmemiz tabiî sayılabilir... Ama evvelâ, mütehammil olmak ve fikir nâmûsu taşıyan kafaları. sual sormamanın cenderesinde veya mengenesinde demir külçesi gibi tutmanın imkânsız olduğunu teslîm etmek zorundayız.

Günde en az 80 kere, en kıymetli uzvu olan başını. er. ednâ uzvu olan ayakları seviyesine sâdece hârriyet ve istiklâlin mutlak olanına tâlib oluş ma'nâsında da indiren bir mü'min, hiçbir kul tarafından esir alınamayış resmediyor demekse, lutfen bu manzarayı kimse gözden kaçırmadan doya doya seyredebilmelidir...

Kulun kula kulluğunu yıkan bir da'vâ, aşk, samimiyyet, istikâmet ve bütün bunları fiil çapında isbât ister; menfaat uğruna yapılan te'vîl ve mubah göstermelerin topu da, da'vâyı bulandırıp berbat etmekden başka hiçbir netîce ortaya koymaz.

Netîce-i kelâm, ne şahıs, ne hey'et, ne zümre, ne bölge, ne parti, ne âdât...

Yol, ŞERİAT...

Yani yol İSLÂM...

Bu ise kemmiyyet değil, keyfiyet ister...

güz:IIÜkÜ;.'GnzbngLİİR/ÜİPG'çÜ'fhîla,îhs

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Her ülkede umûmî efkara müessir olan matbuatı, bir yolunu bulup himayelerine alan milletlerarası Yahudi Tröstler, bilhassa Amerika'da ve dolayısıyla İngiltere'de umumî efkârı diledikleri istikamete sürüklemesini biliyorlardı. Bunların savaş sonu başlattıkları yaygaralara kapılanlar Filistin'i her bakımdan bir Yahudi ülkesi sayıyor ve öz yuvalarına dönme hevesindeki insanları engellediklerinden dolayı İngiliz Hükûmeti'ne ateş püskürüyorlardı. Bunların arasında her fırsattan bilistifade bunu kendilerine mevzu yapan güçlü meb'uslar vardı. Hakikatte ise Filistin'e göç etme arzusunu izhar edip engellenmiş ve ortada kalmış hiçbir Yahudi yoktu. Savaş sırasında Nazilerin pençesinden hayatlarını kurtarmak bavliyle Filistin'e kendilerini atanlar bile, şimdi kazanılan zaferden bilistifade tekrar Avrupa'ya dönüp eski düzenlerini kurmaya can atıyorlardı. Siyon kodamanlarını en çok endişelendiren buydu. Bunun için bilhassa Amerikada General Morgan'ın riyasetinde U.N.R.R.A. adını taşıyan cemiyetler kuruldu. Meçhûl Yahudi muhacereti hesabına varlıklı Amerikalıların durup dinlenmeden paraları sızdırılıyor ve siyon teşkilâtı kasasına devrediliyordu. Milyarları bulan bu paralarla Ruslara ayrılan Doğu Avrupa mıntıkalarından menfaat karşılığı zorlukla muhaceret avı yapılıyordu. Buna rağmen siyonistler Yahudi muhacereti engelleniyor diye İngiltere Hükûmeti'ne durmadan saldırıyorlardı. Anlaşılan yapılan bu yaygaralardan ve Amerika'da toplanan paraların sarfiyatından şüphelenen General Morgan bir aralık teftişe çıkmış ve Yahudi muhaceret kamplarında yaptığı tetkikat neticesinde Yahudilere alet olarak Amerikalıları dolandırmaktan hacâlet duymuş olacak ki, şu itirafta bulundu:

«Ortada ne sefil ne de muhacir denen bir nesne var!.. Ancak, siyasî gayelerle tertiplenmiş birtakım topluluklar mevcuttur. Taşıdıkları isimden başka bunların ne insanî ve ne de hayra yarar bir tarafı vardır.»

Maalesef, bu acı itiraf da diğer birçok hakikatler gibi doğduğu yerde gömüldü. Bunu Yahudiliğin tedhişe kadar giden tahrikâtı takip etti. Yalan ve dolana dayanan teksif edilmiş bir propaganda anglosaksonlar başta, dünya efkâr-ı umumiyesini şaşkına çevirdi. Bu tesirler altında kalan Amerika'nın iki ana partisi Demokratlar'la Cumhuriyetçiler âdeta anlaşmış bir şekilde Amerika'nın şöhretşiâr millî hürriyet prensibini teperek tarihî bir vakıa olan Filistin'de 14 asır devam eden müslüman Arap varlığını çiğneyerek ne oldukları meçhûl derlenip toparlanmış Reteroklit bir gürûhu Filistin'e taşıyıp metazori şekilde bir İsrail Devleti kurmayı kendilerine seçim şiârı yapmaları, yalnız Arapları değil bütün bir âlemi şaşırttı.

Bunun üzerine Mısır, Yemen, Suudî Arabistan, Irak, Suriye ve Lübnan'dan müteşekkil Arap câmiası ve Filistin Arap Yüksek Hey'etinin iştirakiyle, İngiliz İşçi Hükûmetiyle resmen temasa geçerek 1939 yılında neşredilen *«Beyaz Kitap»* la Arap Hükûmetlerine bol keseden verilen vaadlerin ne olduğunu sorma mecburiyetinde kaldılar.

Vaktiyle imparatorluklarının üzerinde güneşin batmadığını mağrurâne bir şekilde iddia eden İngilizler'den ortada kimse kalmamıştır. Onların yerine 5,5 yıl devam eden savaşın ağır sarfiyatı altında, maddeten ve mânen ezilmiş ve ancak Birleşik Amerika'dan gelen tasaddukla adada yaşayan halkın idame-i hayatına çalışan, perişan bir İşçi Hükûmeti Londra'da güya icra-i hükmediyordu. Bu bir hakikattı. Fakat bu hakikati parçalanmış Arap ülkesinde Arap devlet ricâline anlatmak müşkildi. Onların hayâl-i hammda savaşı kazanan kuvvetli bir İngiliz Hükûmeti yaşıyor ve onunla mücadeleye girmektense ikna yoluyla anlaşmayı kendi zaviyelerinden diplomatik yüksek bir hüner sayıyorlardı.

(Devamı var)

سلم

Hakça nizâmın fedâileri

Kanaatim şudur: «Mutlak Fikr»in Türkiye'ye kesin mânâsıyla hâkim olması, yâni, vicdan ve camilerde mahpus olmaktan kurtulup tek ve yegâne hayat nizamı olarak Türkiye'ye hakim olması, 1970 sonrası yetişen gençliğimizin hazırlayacağı vasat ile gerçekleşecektir. 1970 gençliğine vasatı 1960-1970 devresi hazırlamıştır. O devrin hazırlıklarını da hiç şüphesiz daha önceki yıllarda gayret gösteren mü'minler yapmıştı.

Müslüman hizmeti inkâr etmez, bil'akis şükranla karşılar.

Ancak kimsenin kimseye borcu yoktur; binâenaleyh hiç kimse çıkıp da filizlenme İslâmcı Gençliğe **«alacak faturası»** ibraz edemez!

İslâmcı Gençlik kendilerinin filizlenmesinde emeği geçenleri, en saf, en kalbî şükranla yâdeder. Borcu ise, sadece Allah'a (c.c.) dır...

Yarınların daha geniş müsait zeminini hazırlarken, gelecek nesillere fatura çıkarmak gayesiyle değil, sadece Allah'ın (c.c.) rızasını kazanmak için çalışır.

Bugünkü İslâmcı Gençliğin hazırladığı vasata dayanarak **«Mutlak Fikr»**i Türkiye'ye hakim kılacak yarının gençliği dönüp de :

— Biz onlardan razıyız, Allah (c.c.) da razı olsun! desm kâfi...

Bu, günümüz İslâmcı gençliğinden o zamanlar berhayat olanlar için de, ahırete intikâl edenler için de en güzel mükâfat olacaktır.

Tekrar ilk sözüme dönüyorum : Yarınların Nur Türkiyesi'nin nihaî vazatını bugünkü İslâmcı Gençlik hazırlayacaktır. (Allah hüsrana uğratmasın, Amin) Adım kadar eminim bundan!..

Çünki, öylesine berrak ve yalın emareler var ki... İman asabiyetine malik, cihad şuuru ile mücehhez bir gençlik, artık ülkenin dörtbir yamında alev alev... Hangi düzene mahkûm edildiğini biliyor. Evvelâ bu tesbit çok mühim. Ve elbette bu tesbit, onun gerçek nizamı daha iyi anlamasına vesile oluyor. İşte ikinci mühim!..

Nihayet şu beklenen idrake kavuşuyor : Tek tek değil, topyekûn kurtuluş!.. Elele, omuzomuza, hapsolunduğumuz oligarşik düzeni parçalayıp, «Mutlak Fikr»i inşâ.

Bugünkü İslâmcı gençlik, oligarşik düzeni parçalayacak, onların ferahlattığı ülkede yarının İslâmcı Gençliği büyük inşânın emekçisi olacak!

İmanlı, bilgili, azimli...

Teşbihimi hoş karşılarsanız eğer; Biz, yâni bugünkü İslâmcı Gençlik şunca eksikliklerimize rağmen, bütün saffeti ile idrâk ettiğimiz, tecrid olunduğumuz iman şuuru ve asabiyeti ile (oligarşik haksız düzenin eseri) BATAKLIĞA YATACAĞIZ VE ARKAMIZDAN GELECEK NESİLLER ÜZERİMİZE BASA BASA GEÇECEK, KURTULACAK!

Açıkcası **«Hakça nizamın»** fedaisi olacağız

(«Hakça nizam» Hakk'a inananların nizamıdır. Hakça Nizam diye yazmışsam, kimse bunu CHP'nin şeriat düşmanı kafasındaki sloganа benzetmesin. Hakça Nizam onların haddi değildir. Fakat şu takdir-i ilâhiye bakınız ki, Rabbımız dileyince elbette küfre bile ismini terennüm ettiriyor. O ne büyüktür ki, O'nun hikmetinden sual olunmaz. Amennâ!)

Evet, neslimiz **«Hakça Nizam»** ın fedaisi olacak, tâ ki, gelecek nesiller, evlâdlarımız, kardeşlerimiz, Hakk Nizamı, bataklığı kurutulmuş, bereketli topraklar üzerinde inşa edebilsinler.

İnanıyorum buna.. Emareler çoğaldı çünkü.

İsimlerini vermeyeceğim, biri Ankara'dan, ikisi Erzurum'dan aldığım iki mektubdan söz edeceğim. Bunlar o güzel, o heyecan verici emarelerden küçücük misâller. Onlarla bu köşeden haberleşmeme müsaadenizi rica edeceğim.

ANKARA'DAN YAZAN KARDEŞLERİME : İlâhiyat Fakültesi'nin başına tebelleş olan o kara cübbeliden haberim vardı. Gönderdiğiniz fotokopiler ve nâmerdin hezeyanlarını havi kitabcığı da aldım. İlk fırsatta, en kısa zamanda sillemizi yiyecektir. Ondan sonra korkarın bu def'a karşımızda kontenjandan mazbata sahibi olacaktır ki, o zaman da tefe koymaktan başka yol kalmayacak. Teşekkür ederim kardeşlerim.

ERZURUM'DAN GELEN İLK MEKTUB (Elyazısı) VE İKİNCİSİ (A.Ü'ye ait) : Farketmişsinizdir; Sebil hadiseleri gecikerek takib edebilmektedir. Mektublarınız gelinceye kadar geçen sayımız çoktan çıkmış ve dağıtımına geçilmişti bile. Bu vaziyet, bizim gazetecilikte halâ kıramadığımız çember. İçim kan ağlıyor, anında sizlere destek olamadığımıza, fakat söyleyin n'apayım? Hadiseleri bütün teferruatı ile yazmışsınız. Sevindim. Teşekkür ederim. Ancak düşünün ki, bu sayıda yazdıklarınızı neşretsem, hadise olmuş 17 Nisan'da, gazetede haber - yorumu çıkacaktı 6 Mayıs'ta. Anlıyorsunuz beni değil mi?.. Fakat, hiç değilse elime Vali'nin şifresi geçti ki, şimdi onu neşrediyorum. Sizler, yer veremiyor olsam dahi aynı cehd ile yurdun neresinde olursanız olun, cemaatimizi alâkadar eden hadiselerden sıcağı sıcağına beni haberdar etmekten yüksünmeyin. Esasen hiçbir İslâmcı'nın böyle bir yardımdan yüksünmeyeceğinden eminim. Tekrar teşekkür ederim cân kardeşlerim.

Y. YALÇINER

ERZURUM VALİSİ ATEŞLE OYNUYOR

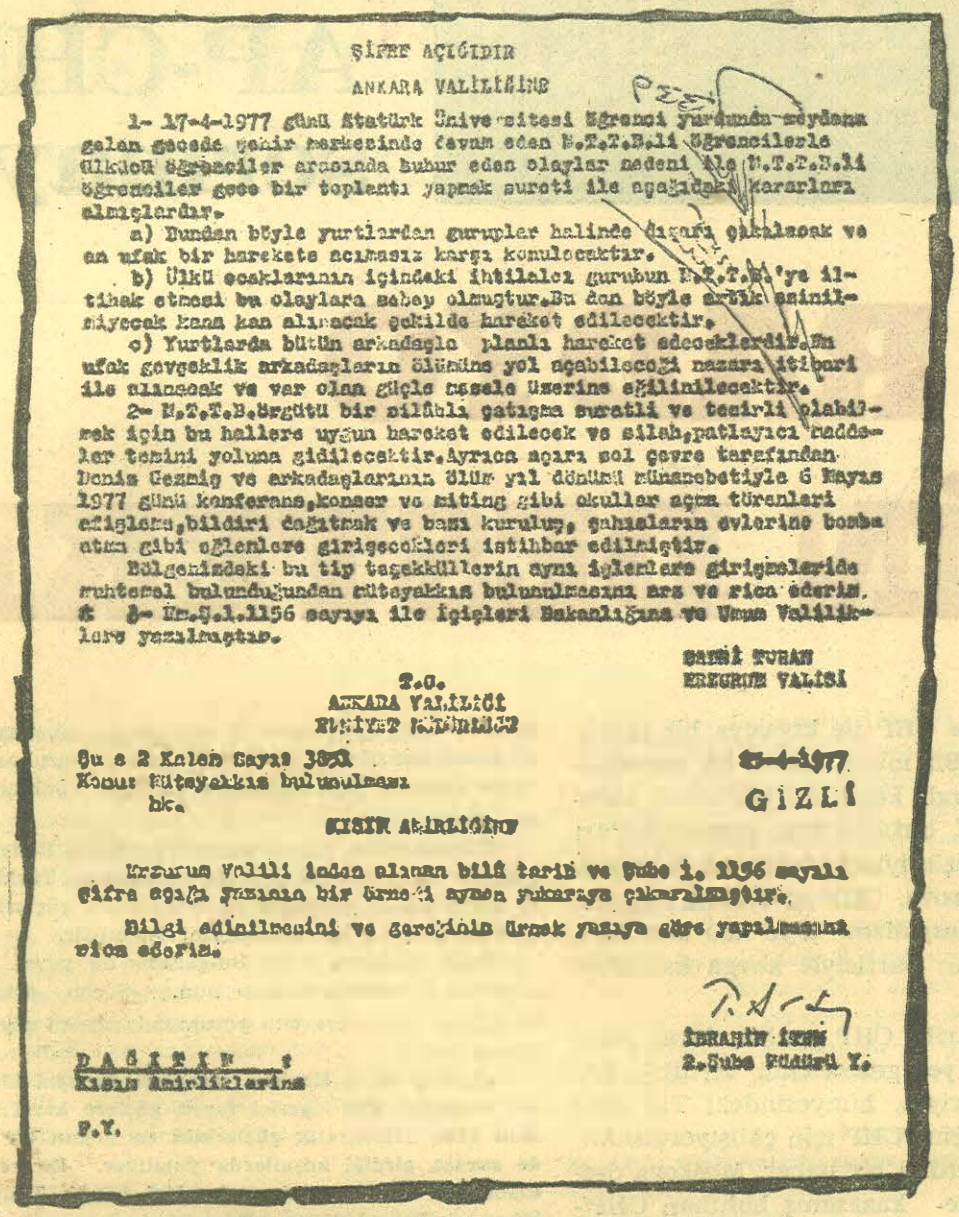

ŞİFRE AÇIĞIDIR

ANKARA VALİLİĞİNE

1- 17-4-1977 günü Atatürk Üniversitesi öğrenci yurdunda meydana gelen gecede şehir merkezinde devam eden M.T.T.B.li öğrencilerle ülkücü öğrenciler arasında zuhur eden olaylar nedeni ile M.T.T.B.li öğrenciler gece bir toplantı yapmak suretiyle aşağıdaki kararları almışlardır.

a) Bundan böyle yurtlardan gruplar halinde dışarı çıkılacak ve en ufak bir harekete acımasız karşı konulacaktır.

b) Ülkü ocaklarının içindeki ihtilalci grubun M.T.T.B.'ye iltihak etmesi bu olaylara sebep olmuştur.Bundan böyle artık ezinilmeyecek kana kan alınacak şekilde hareket edilecektir.

c) Yurtlarda bütün arkadaşlar planlı hareket edeceklerdir.En ufak gevşeklik arkadaşların ölümüne yol açabileceği nazara itibari ile alınacak ve var olan güçle mesele üzerine eğilinilecektir.

2- M.T.T.B.örgütü bir silâhlı çatışma suretli ve tesirli olabilmek için bu hallere uygun hareket edilecek ve silah,patlayıcı maddeler temini yoluna gidilecektir.Ayrıca aşırı sol çevre tarafından Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının ölüm yıl dönümü münasebetiyle 6 Mayıs 1977 günü konferans,konser ve miting gibi okullar açma törenleri afişleme,bildiri dağıtmak ve bazı kuruluş, şahısların evlerine bomba atma gibi eğlemlere girişecekleri istihbar edilmiştir.

Bölgenizdeki bu tip teşekküllerin aynı işlemlere girişmeleride muhtemel bulunduğundan müteyakkız bulunulmasını arz ve rica ederim.

3- Em.Ş.1.1156 sayılı ile İçişleri Bakanlığına ve Umum Valiliklere yazılmıştır.

BASRİ TURAN
ERZURUM VALİSİ

T.C.
ANKARA VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Şube 2 Kalem Sayı 3851
Konu: Müteyakkız bulunulması hk.

25-4-1977
GİZLİ

KISIM AMİRLİĞİNE

Erzurum Valiliğinden alınan bilâ tarih ve Şube 1. 1156 sayılı şifre açığı yazının bir örneği aynen yukarıya çıkarılmıştır.

Bilgi edinilmesini ve gereğinin örnek yazıya göre yapılmasını rica ederim.

İBRAHİM İTEM
2.Şube Müdürü V.

DAĞITIM:
Kısım Amirliklerine

P.Y.

□ Erzurum Valisi'nin şifreli mesajının Ankara'da çözülmüş şeklinin fotokopisi

Erzurum Valisi Sabri Turan'ın Milli Türk Talebe Birliği'nin şahsında İslâmcı Gençliğe karşı açtığı sindirme mücadelesinin Türkiye'ye şâmil bir hale getirilmek istendiği anlaşılmaktadır. Vali Turan, İslâmcı Gençliği, komünistlerle aynı kefede göstermek gayretini de elden bırakmamaktadır. Nitekim, 17 Nisan ve takibeden günlerde açıkça mütecaviz AP ve MHP'lilerle birlikte hareket eden ve Erzurum Üniversitesi'nde tahsil gören müslüman gençlerin 138'ini nezarethaneye atan Vali Sabri Turan'm bu hadiselerden sonra diğer vilâyetlerin valilerine ve Dahiliye Vekâletine gönderdiği bir şifre elimize geçmiştir.

«Gizli» kaydıyla 25.4.1977 tarihini taşıyan ve Ankara Valiliği Emniyet Müdürlüğü İkinci Şube'nin 3851 sayısı ile kısım amirliklerine kadar intikal ettirilen şifresinde Erzurum Valisi Sabri Turan, MTTB'li gençlerin **«Silâhlı çatışmalar için silâh ve patlayıcı madde temini yoluna gideceğini»** iddia etmekte ve bu arada aynı madde içinde aşırı solcuların da **«Bazı kuruluşlarla şahısların evlerine bombalı saldırılar yapabileceklerini»** belirterek, sanki bir Dahiliye Vekili edâsıyla **«mütayakkız bulunulmasını»** istemektedir.

Şifrenin yanlış çözülmesinden mi, yoksa bizzat Sabri Turan'ın böyle yazdığından mı, bilinmez; Erzurum Valisi'nin Ankara Valiliği'ne intikal eden şifresinde **«Ülkü ocakları içindeki İHTİLÂLCİ grubun M.T.T.B.'ye iltihak ettiği»**nden bahsolunmaktadır. Sabri Turan, «Hilâlci» diyecek yerde kafasında yer eden fikr-i sabiti ifşa edercesine **«İhtilâlci»** kelimesini kullanmıştır.

Baştan başa imlâ hataları ve cümle düşüklükleriyle dolu olan Vali Sabri Turan'ın şifresini, Ankara Valiliği Emniyet Müdürlüğü'ne intikal eden haliyle noktası virgülüne kadar bir ibret vesikası olarak aynen neşrediyoruz:

ŞİFRE AÇIĞIDIR
ANKARA VALİLİĞİNE

1 — 17-4-1977 günü Atatürk Üniversitesi öğrenci yurdunda meydana gelen gecede şehir merkezinde devam eden M.T.T.B. li öğrencilerle ülkücü öğrenciler arasında zuhur eden olaylar nedeni ile M.T.T.B.'li öğrenciler gece bir toplantı yapmak sureti ile aşağıdaki kararları almışlardır.

a) Bundan böyle yurtlardan guruplar halinde dışarı çıkılacak ve en ufak bir harekete acımasız karşı konulacaktır.

b) Ülkü ocaklarının içindeki ihtilâlci grubun M.T.T.B.'ye iltihak etmesi bu olaylara sebep olmuştur. Bundan böyle artık ezinilmeyecek kana kan alınacak şekilde hareket edilecektir.

c) Yurtlarda bütün arkadaşlar plânlı hareket edeceklerdir. En ufak gevşeklik arkadaşların ölümüne yol açabileceği nazarı itibarî ile alınacak ve var olan güçle mesele üzerine eğinilecektir.

2 — M.T.T.B. örgütü bir silâhlı çatışma suretli ve tesirli olabilmek için bu hallere uygun hareket edilecek ve silah, patlayıcı maddeler temini yoluna gidilecektir. Ayrıca aşırı sol çevre tarafından Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının ölüm yıl dönümü münasebetiyle 6 Mayıs 1977 günü konferans, konser ve miting gibi okullar açma törenleri afişleme, bildiri dağıtmak ve bazı kuruluş, şahısların evlerine bomba atma gibi eğlemlere girişecekleri istihbar edilmiştir.

Bölgenizdeki bu tip teşekküllerin aynı işlemlere girişmeleri de muhtemel bulunduğundan müteyakkız bulunulmasını arz ve rica ederim.

3 — Em. Ş. 1. 1156 sayıyı ile İçişleri Bakanlığına ve Umum Valiliklere yazılmıştır.

ERZURUM VALİSİ
BASRİ TURAN

T. C.
ANKARA VALİLİĞİ
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

Şube 2 Kalem Sayı : 3851
Konu : Müteyakkız bulunulması hk.

25-4-1977
GİZLİ

KISIM AMİRLİĞİNE

Erzurum Valiliğinden alınan bilâ tarih ve Şube 1. 1156 sayılı Şifre açığı yazının bir örneği aynen yukarıya çıkarılmıştır.

Bilgi edinilmesini ve gereğinin örnek yazıya göre yapılmasını rica ederim.

İBRAHİM İTEM
2. Şube Müdürü V.

Hâdiselere bakış

Mustafa YAZGAN

Seçim Sath-ı mâilinde..

Eğer millete verilen söz gerçekten tutulur da, tarafsız ellerde, hâdise çıkmadan, sandık oyunlarına tevessül edilmeden bir «Ciddi seçim» yapılırsa, ak koyunla kara koyunun belli olacağı bir «Seçim sath-ı mâili» ne girmiş bulunuyoruz.

Yıllardan beri hiçbir partiye gönül verip kalemini angaje etmeyen gönüldaşlarımızın bu «Erken Seçim» vesilesiyle MSP saflarında yer almasını işin ciddiyet ve ehemmiyetine bir misal olarak vermek isteriz.

Bugüne gelinceye kadar, çok şeyler söylendi ve yapıldı. Particiliği rejimin vazgeçilmez unsuru sayan bir Anayasanın tanıdığı haklar ve hürriyetler içinde milletimiz tercihini belli etmeğe dâvet ediliyor. Türkiye'de bugüne kadar ak ile kara, ilimle cehalet, ahlâk ile ahlâksızlık, vatanseverlikle vatan hainliği bu kadar kesin çizgilere kavuşmamıştı. Millî olanla, gayri millî olan böylesine bir er meydanına çıkmamıştır. Bir tarafta kapitalist - faizci düzenin sömürgenleri, Sosyalist birader - yoldaşları ile kucak kucağa meydana çıkarken, masonlar perde arkasından bu seçimlerin mutlaka kendi menfaatleri istikametinde şekillenmesini ve neticelenmesini isteyerek, miletler arası sermaye fonlarını ortaya döküyorlar. Öte tarafta cebinde b ş kuruşu olmayan, imânlı, azimli, küfre karşı mağrur, İslâm önünde mahcub Anadolu evlâdı dağ dağ, taş taş dolaşarak mes'eleleri sezen, fakat şuurlandıramıyan saf vatandaşlara, kardeşlerimize hakikatları anlatmağa başlamışlardır.

Bir «Milli mücahede» içindeyiz. Dün İngilizin teşvikiyle yurdumuza saldıran kahpe Yunan'lının silâhla, cinayetlerle, yangınlarla, zulümlerle elde edemediği neticeyi o Yunan'ın şekillendirdiği Batı kültürü'ne beynini ipotek etmiş adamların eliyle istihsal etmeğe çalışan kör bir «Kültür emperyalizm» iyle karşı karşıyayız.

Son «Yunan savaşı» nda nasıl Allah'ın yardımı ile galip geldikse, içimize sızmış Batı karanlığına karşı vereceğimiz «Millî mücahede» mizde de inşaallah öylece gâlip ve muzaffer olacağız. Rabbim yüzümüzü ak eyliye... Allahım milletimizi faizci - içkici - kumarcı zânilerin, mason locasına uşaklık edenlerin, sosyalist hücrelerde hıyaneti meşrulaştırmağa çalışanların şerlerinden uzak tuta...

Amerikan
AP-CHP ko
sermaye

KIZIL RADYO
CHP'NİN DESTEKLE

ABD'nin İzmir Başkonsolosu Moffett, CHP-AP koalisyonunun gereğinden söz ediyor

Hikmet ÇETİNKAYA

İZMİR, (Cumhuriyet Ege B

Amerikan Başkonsolosu Mofet'in CHP - AP koalisyonu istediğine dair Cumhuriyet gazetesinde yer alan haberin kupürü...

YILMAZ YALÇINER yazıyor

CHP lideri Ecevit'in Nihsar - Şiran - Erzincan istikametinde yaptığı seçim gezisi kanlı - kavgalı hadiselere yol açtı. CHP konvoyu her uğranılan yerde taşlandı. Kalabalığın büyük bir kısmını, CHP mitinglerinde huzuru sağlamak maksadıyla vazifelendirilen polis ve jandarmalar teşkil etti. Bu arada tabancalar patladı. CHP liderinin muhâfızlarının ve milletvekillerinin ellerinde tabancalar olduğu halde kitlelere nişan alırken çekilmiş fotoğrafları gazetelerde geniş yer kapladı. Ecevit'e göre, bu hadiseler AP ve MHP'liler tarafından çıkarılıyordu. Ayrıca Ecevit'in tabiriyle «Sarı sol» da kavgada yer alıyordu.

Buna mukabil, Günaydın gazetesi (ki seçimlerde CHP'yi desteklediği neşriyatından açıkça anlaşılıyordu) verdiği bir haberde, «Komünist Bizim Radyo'nun CHP'nin desteklenmesini istediğini» duyuruyordu. Gazete, Moskova'nın emrindeki Türkiye Gizli Komünist Partisi (TKP) nin sözcülüğünü yapan radyonun neşriyatını aynen sütunlarına aktarıyordu.

Moskova'nın CHP'ye destek olması hakikaten şaşılacak bir taktikti. Çünkü, Moskova'nın CHP'den önce TİP'i desteklemesi gerektiği kanaati yaygındı. Halbuki TİP seçimlere iştirak ediyordu ve CHP ile kıyasıya bir mücadeleye girmişti. Bu mücadelenin ilk nümûneleri «afiş savaşı»nda kendisini göstermiş bulunuyor, iki taraf birbirlerinin yapıştırdıkları afişleri kendi afişleriyle kapatmaya çalışıyorlardı. Yâni, Moskova, CHP'ye destek olunmamını isterken, «Sosyalizm» diye bas bas bağıran TİP, Ecevit'in partisiyle kavga halindeydi.

İşin daha garibi, CHP yanlısı olarak mevsilenen Cumhuriyet gazetesinin verdiği haberlerdi. Cumhuriyet, bünyesindeki TİP'lileri kovmuş alabildiğine CHP için çalışıyordu. Ancak, bu arada verdiği bir haber, Moskova desteğini -istemesede- kazanmış bulunan CHP'nin Amerika tarafından da desteklenmekte olduğunu ifşa ediyordu. ABD Başkonsolosu Ceymis Mofet seçimlerle ilgili olarak çıktığı nabız yoklaması esnasında «AP - CHP koalisyonu istediklerini» söylüyor, Cumhuriyet muhabirinin bir sorusu üzerine de «CHP Amerika'nın dostudur!..» diyordu.

Ecevit'in lideri bulunduğu CHP işte son günlerde böylesine karmakarışık gelişmelere mevzu teşkil ediyordu. Bir yanda seçim gezisinde taşlanmalar, «Sarı Sol»un sabotajları, diğer taraftan Komünist Radyo'nun CHP'yi destekleme kararı, TİP'in CHP'yi tehdidi ve nihayet Amerika'nın selâhiyetli ağzından «CHP'nin ABD dostu olduğu»nun öğrenilmesi...

Bunlar yanyana geldiğinde anlaşılması güç bir manzara arzediyordu. Fakat, Amerikan Başkonsolosu yine konuşmaları esnasında «CİA'nın bazı ülkelerde operasyonlar yaptığı doğrudur!» şeklindeki sözleri, hele bu teşkilâtın zaman zaman «elinin altında tutabilmek için sol teşkilâtlara fiilen destek olduğunun bilinmesi» CHP'nin seçimler arefesindeki esrarlı havasına ışık tutar gibiydi.

Sebil bu garip tabloyu, daha geniş bir şekilde okuyucularına sunmak için gelişmeleri haberlerin kaynaklarından nakletmeye karar verdi. Komünist Bizim Radyo'nun Günaydın'da yer alan neşriyatını, ABD Başkonsolosu'nun ise Cumhuriyet'te yer alan haberlerini aslında okumakta fayda vardı. Nitekim, gazetemizin bu sayısının kapağında yer alan sözleri aynen haberinin başlığı olarak kullanan Günaydın gazetesi «Komünist Bizim Radyo seçimlerde CHP'nin desteklenmesini istedi» diyor ve şöyle devam ediyordu :

Seçimlerle ilgili yorumda Bizim Radyo, CHP iktidarının sosyalizme açılacak bir iktidar olamayacağını, ancak demokratik ileri bir iktidarın kurulması yolunda ortamın olgunlaşmasına katkıda bulunacağını öne sürdü.

Türkçe yayın yapan komünist «Bizim Radyo» seçimlerle ilgili olarak yaptığı yorumunda Türkiye'deki bütün ilerici yurtsever ve demokratik güçlerin birleşerek CHP'ye oy vermelerini istemiştir.

Doğu Almanya veya Bulgaristan'da yayın yaptığı söylenen «Bizim Radyo» nun, «Seçim ortamının özelliği ve görevler» adlı yorumunda aynen şöyle denilmektedir :

«Açıktır ki, 5 Haziran seçimleri, örneğin 1973 genel seçimleri gibi gerici faşist güçlere karşı toplumun tüm demokratik güçlerinin en yoğun bir şekilde savaşa girdiği koşullarda yapılıyor. Bu seçimler ülkemizde demokrasinin geleceğini büyük ölçüde etkileyecek önemdedirler. Bu seçimlerde sorun kanlı saldırılarla, darbe girişimleriyle beliren faşizm tehlikesini geriletmek, ulusal, demokratik güçlere daha yoğun bir savaşıma atılmak için soluk almak olanağı kazandırmaktır. İşçi sınıfı komünistler seçim sonuçlarından bu söylenenlerin dışında olağanüstü herhangi bir şey beklemiyorlar.»

Bu neşriyatıyla komünist radyosu âdeta Ecevit'i tekzip ediyor ve komünizme giden yolda bir CHP iktidarının «ortamı olgunlaştıracağını» belirtiyordu. Komünistler palazlanabilmek için bütün umutlarını CHP iktidarına bağlamışlardı. Ancak bugün komünistler de kendi içlerinde iki büyük grupa ayrılmış görünüyorlardı : Maocular ve Moskovacılar!. Maocular seçimle komünizmin kurulamayacağını ancak «silâhlı ihtilâl» ile bunun gerçekleşebileceğini söylüyorlar ve seçimlerde açıkça sosyalist olduğunu söyleyen TİP'e bile destek olmadıkları gibi bil'akis miting meydanlarının karışmasından medet umuyorlardı. Moskovacılar ise komünist radyonun bu neşriyatı ile ikiye parçalanmış vaziyetteydiler. Bir kısmı radyonun direktifi istikametinde CHP'ye yardımcı olurken, bir kısmı da TİP'de yer almışlardı. Nitekim TİP, CHP'yi ağır dille itham ediyordu. (Bu ithamlara az sonra döneceğiz).

Ancak, Moskova'nın tavrına mukabil Amerika'nın tavrı da garipti. Çünkü, ABD İzmir Başkonsolosu çıktığı nabız yoklama gezisi sırasında CHP'nin Amerikan dostu olduğunu söylüyordu. Haberler CHP'yi tutan Cumhuriyette yer almıştı. Başkonsolos Ceymiş Mofet'i takiple vazifelendirilen Cumhuriyet muhabiri Hikmet Çetinkaya gazetesine şu haberleri göndermişti :

«Amerikan Başkonsolosu James D. Moffett, Ege bölgesinde siyasal partileri dolaşarak 5 haziran seçimleriyle ilgili bilgiler almakta, kendi deyimiyle po-

an Başkonsolosu CHP dostumuzdur. Biz P koalisyonu istiyoruz derken, montajcı e çevreleri de aynı arzuyu paylaşıyorlar

LENMESİNİ İSTEDİ

Bilik havayı koklamaktadır.

Amerikan Başkonsolosu James D. Moffett önceki gün Manisa'ya giderek CHP ve AP il merkezlerinde il başkanları, yöneticiler ve milletvekilleriyle konuşmuş, 5 haziran seçimlerinde iki büyük partinin iktidara gelip gelemiyecekleri konusunda bilgi almıştır.

35 CA 030 plakalı beyaz renkte bir araçla saat 13.30'da CHP il merkezine gelen Amerikan Başkonsolosu James D. Moffett, il başkanı Av. Erdoğan Yetenç'le görüşürken milletvekili Hasan Zengin ile diğer yöneticiler de hazır bulunmuştur.

Amerikan Başkonsolosu iki saat süren görüşmede, CHP'nin Manisa'dan kaç milletvekili çıkarabileceğini, iktidara gelme olasılığının olup olmadığını sormuştur.

CHP'li bir yönetici Amerikan Başkonsolosuna, «Türkiye'de sol bir iktidar iş başına gelirse CIA ne yapar» sorusunu sormuştur. Başkonsolos bu soruya aynen şu yanıtı vermiştir :

«CHP Amerikanın dostudur. CIA'nın bazı ülkelerde operasyonlar yaptığı doğrudur. Ancak, operasyon yapılan ülkeler Rusya sempatizanıdır.»

Bu arada il yöneticileri ile Başkonsolos arasında şu konuşmalar geçmiştir :

«Ziyaretinizin amacı nedir?»

«Politik havayı kokluyorum.»

(....)

Amerikan Başkonsolosu James Moffett, siyasal parti yöneticileri CHP ve AP eğilimli iş adamlarıyla 5 haziranda yapılacak genel seçimlerle ilgili görüşlerini saptamak amacıyla başlattığı gezilerini sürdürmektedir. Manisa'dan sonra diğer Ege illerinde CHP ve AP'li yöneticilerden seçimlerle ilgili bilgiler almakta, bu arada özellikle CHP'li yöneticilerden, kimi CHP milletvekillerinin ön seçimleri kazanıp kazanamıyacaklarını araştırmaktadır.

Amerikan Başkonsolosu James Moffett'in bu çalışmalara 1974 yılı Ekim ayında başladığı, ses aygıtına alınan bir banttan anlaşılmıştır. O tarihlerde CHP Karşıyaka İlçe Başkanlığını yapan Av. Hayrettin Öngünşen'in yazıhanesine gelen James Moffett ve siyasal danışmanı Şemsi Yümlü burada uzun bir söyleşide bulunmuşlardır.

Amerikan Başkonsolosu, üç yıl öncesi özellikle erken seçim konusu üzerinde durmuştur.

Amerikan Başkonsolosu James Moffett, üç yıllık bir aradan sonra yeniden siyasal partilerle ilişki kurmuş, son günlerde yöneticilerin dışında iş adamları ve öğretim üyeleriyle görüşmeler yaptığı öğrenilmiştir.

«Sanayiciler ve ihracatçılarla yaptığı görüşmelerde AP - CHP koalisyonunun gerekli olduğuna değinen Başkonsolos, izlenimlerinde her iki partiye de eşit şans tanımıştır.»

ABD Başkonsolsu'nun bu temasları başka gazetelerde yer almamıştı. Tıpkı, Günaydın'ın komünist radyosunun neşriyatı ile alâkalı verdiği haber gibi. O haberi de Günaydın'dan başka yerde görmek mümkün değildi. Galiba CHP yanlısı gazetelerin idarecileri de şaşırmış vaziyetteydi. Öyle ya, CHP'yi hem komünist radyo destekliyor ve hem de ABD... Bu nasıl işti?..

TİP ise, CHP'nin komünist radyo tarafından desteklenmesi haberine hiç temas etmiyor, CHP ise sermaye çevrelerinin ve Amerikancıların arasındaki münasebetlere eğiliyordu. TİP'in haftalık neşir organı Yürüyüş adlı dergi, CHP'yi eski oyunlarını oynamakla itham ediyor ve başyazısında şöyle diyordu : **«Halk Partisi'nin dünü bugününe ışık tutuyor, yaptıkları, yapabileceklerinin işareti oluyor, yapmadıkları, yapamayacaklarını gösteriyor. Burjuvazi repertuarını tekrarlıyor. Eski oyunlar yeni kişiler ve giysilerle tekrar saneye çıkarılıyor.»**

TİP'liler dergilerinde ayrıca «sermaye çevreleri» ile CHP yakınlaşmasına işaret ederek âdeta ABD Başkonsolosu'nun görüşlerini teyid ediyordu. TİP'liler bu arada Cumhuriyet gazetesi'nden de öclerini alıyorlardı. Çünkü, Cumhuriyet TİP'in değil CHP'nin yanında yer almıştı ve bazı TİP'li yazarlarına kapıyı göstermişti. Özetle TİP'li dergi şunları yazıyordu :

«Seçimlere az kaldı. Şimdi, nabız yoklanıyor. Basın'da, çeşitli kesimlerin seçimlere ve seçimlere katılacak partilere ilişkin görüşleri yer alıyor.

Bunların arasında en ilginci, hiç kuşkusuz, geçtiğimiz hafta içinde Cumhuriyet'te yer alan **«Seçim Öncesinde İş Çevreleri»** adlı yazı dizisi. Gazeteci Hasan Cemal, Türkiye'nin kalburüstü iş adamlarının, sanayicilerin, seçimlere ve partilere iliskin izlenimlerini, tahminlerini aktarıyor.

Hasan Cemal'in yazı dizisi, en başta, sanayici ve işadamlarının ortak bir görüşünü ortaya çıkarıyor: **Seçimler sonucunda hiç bir parti tek başına iktidara gelemeyecek.**

Ancak bu tahmin, bir başka beklentiye daha kaynaklık ediyor. Uzun süredir sözü edilen bir beklendi: «AP - CHP diyaloğu.» Şu ya da bu yolla, şu ya da bu biçimde iki partinin «asgari müştereklerde» birleşmesi, seçimle ilgili tahminlerden hemen sonra gelen bir beklenti.

(Devamı 15. Sayfamızda)

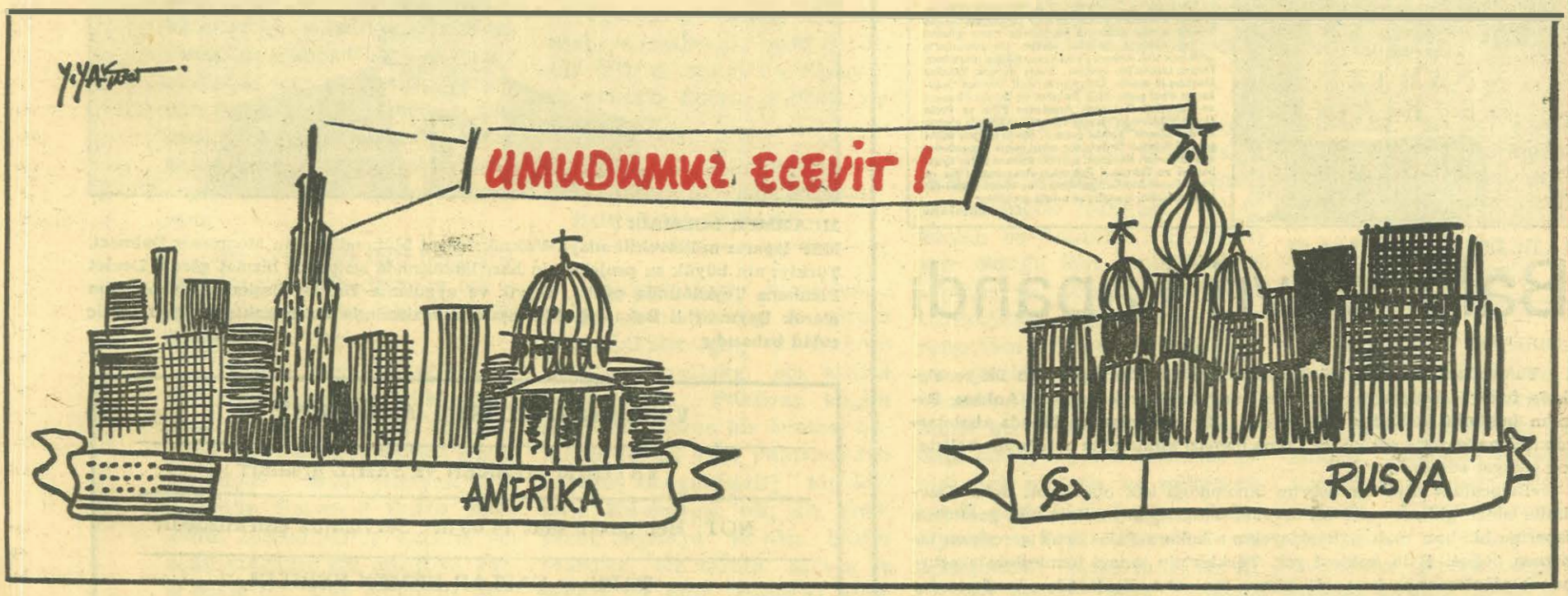

"Tanklar..."

MSP adayları mevzîlere giriyor

Bilindiği gibi MSP Lideri Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, Ankara'da halkın ve basın mensuplarının huzurunda yaptığı bir toplantıda MSP'nin seçimlerdeki adaylarını tek tek tanıtmıştı. Erbakan bu tanışma toplantısında MSP adaylarını «Önce ahlâk ve mâneviyat» diyen ordunun «tankları» olarak vasıflandırmıştı. Hangi vilâyetlerden mevzilere girecekleri o gün henüz belli olmayan MSP adaylarının pek çoğu şimdi tesbit edilen vazife bölgelerinde çalışmaya başladıkları bildirilmektedir. Gazetemiz basılırken MSP adaylarının tamamının seçim çevreleri kesin olarak belli olacaktır. Her biri «İman Cephesi» nin güzide birer ferdi olan MSP adaylarının tam bir kardeşlik ve tesânüd içerisinde 5 Haziran seçimlerinde zafere ulaşacaklarına muhakkak gözüyle bakılmaktadır.

Gazetemiz Sebil, hemen hepsiyle yakinen tanıştığı bu dava kardeşlerimizi okuyucularımıza tanıtmayı bir vazife telâkki etmektedir. Ancak, gazetemizin sayfa hacminin dar olmasının yanı sıra haftada bir çıkmış olması, mâneviyat ordusunun bu 500'ü aşkın tanklarını tek tek tanıtmak imkânından mahrum bulunmaktadır. Ne var ki, seçim gününe kadar kısmen de olsa bu vazifeyi yerine getirmek kararındayız. Nitekim bu sayımızda birer fotoğrafları ile Isparta adayı Muammer Dolmacı, Ordu adayı Prof. Dr. Osman Çataklı, İçel adayı Rıfat Tandoğan ve Kütahya adayı Soner Aksoy'u birkaç satırla da olsa resimaltı şeklinde tanıtmak istedik.

Ahmet Rıfat TANDOĞAN :

MSP İçel milletvekili adayı. İnşaat Yüksek Mühendisi. MSP'nin 1973 seçimlerinde Balıkesir adayı olarak hizmet eden Tandoğan, yıllarca Yüksek Okullarda hocalık yaptı. Devlet Plânlama Teşkilâtında da çalışan Tandoğan halen İstanbul Vakıflar Başmüdürlüğü yapmaktadır. Evli ve dört evlâd sahibidir.

Prof. OSMAN ÇATAKLI

MSP Ordu milletvekili adayı. İstanbul Teknik Üniversitesi profesörlerinden olan Osman Çataklı, halen Vakıflar Umum Müdürü ve Vakıflar Bankası İdare Meclisi Reisi olarak vazife yapmaktadır. Prof. Osman Çataklı evli ve üç evlâd babasıdır.

SONER AKSOY :

MSP Kütahya milletvekili adayı. Makina Yüksek Mühendisi olan Aksoy, Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademilerinde (Ankara - Elâzığ) hocalık yaptı. 1972 yılında Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'na girdi ve kısa zamanda yükselerek Araştırma Plân Proje Umum Müdürü oldu. Aksoy evli ve 2 evlâd babasıdır.

Genel Müdürlük olan Tarihi Ankara Palas'ın şimdi bir mescidi de var..

Atatürk'ün Cumhuriyetin ilk balolarını düzenlediği eski Ankara Palas binasının bir köşesi bugün Mescit olmuş durumda ve burada cuma günleri namaz kılınıyor. Nereden nereye. Bir zamanlarn görkemli oteli Ankara Palas kapandıktan sonra önce Oleyis tarafından işletildi. Sonra buraya Vakıflar Bankası el koydu. Dolayısıyle Milli Selamet Ordusunun eline geçti. Milli Selamet de burayı "Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Araştırma Plân ve Proje Genel Müdürlüğü" haline soktu. Tabii böyle olunca bir de "Mescit" açmak gerekti. Şimdi burada cuma günleri Selamet Ordusunun erleri cuma namazlarına eda ediyorlar. Resimde, eskinin Ankara Palas'ı yeni Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Araştırma Plân ve Proje Genel Müdürlüğü üstteki ve Genel Müdürlüğün mescidini işaretleyen tabela görülüyor

T. AKTOLGA.

Balo devri kapandı

Yukarıdaki gazete kupürü «Milliyet»e ait. Cumhuriyet'in ilk senelerinde fukara Ankara'ya yüzbinler masraf edilerek yapılan Ankara Palas'ın bugünkü halinden bahsediyor. Bir zamanlar bu binada «balolar» yapıldığına işaretle «şimdi ise Cuma namazı kılınmakta olduğunu» belirterek şikâyet ediyor.

«Baloculuk» diye bir devrim bulamadığı için olacak bu defa «Devrimler elden gidiyor» gibi bir feryadı basamayan Milliyet adlı gazete'nin haberine biz bazı malumatı ekleyelim : Ankara Palas artık gerçekten tamamen değişti. Balo, kokteyl yok. Türkiye'nin sanayi hamlesinin araştırma ve plânlamasına karargâh olmuş vaziyette. Toplantılar, konferanslar burada yapılıyor. Kısacası bir irfan ocağı haline döndü. Ee, buna şaşmamak lâzım : Ceddimiz de nice kiliseleri hakikatın mihrabına kavuşturmuş değil mi?..

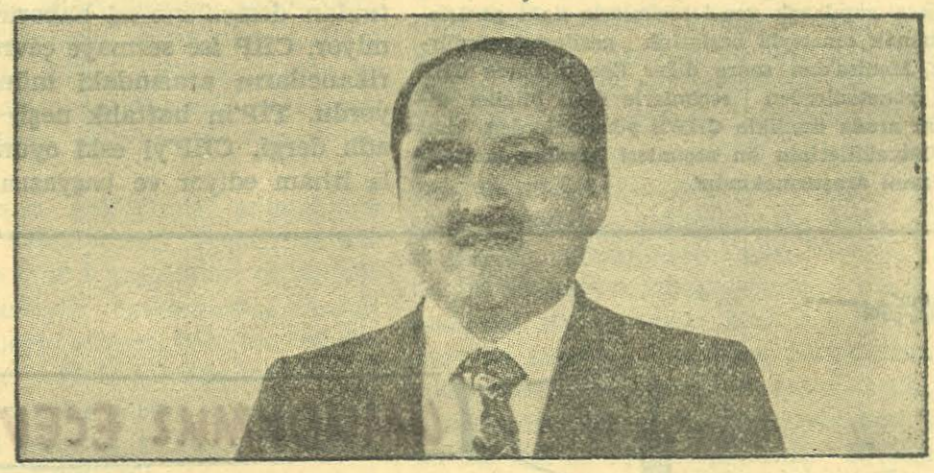

MUAMMER DOLMACI :

MSP Isparta milletvekili adayı. Yüksek İnşaat Mühendisi olan Muammer Dolmacı, Türkiye'nin büyük su projelerinin hazırlanmasında senelerce hizmet gördü. Devlet Plânlama Teşkilâtında çalıştı. Teşvik ve uygulama Dairesi Başkanlığı yaptı. Son olarak Bayındırlık Bakanlığı Müsteşarlığı vazifesinde bulunmaktadır. Evli ve üç evlâd babasıdır.

VANLIOĞLU TİCARET ARSA OFİSİ

YATIRIM MESKEN ve SAHİL arsaları

NOT: Her pazar saat 14.00'de Servisimiz emrinizdedir.

TAPU ve ÇAPLAR HEMEN VERİLİR

MERKEZ Malta. Fevzipaşa Cad. Nu: 36
Fatih Tel: 21 02 60

● Pakistan gibi tek hususiyeti İslâm olan ülkede lâik bir rejim peşinde koşan ve bu arada pek çok müslümanın kanı ile iktidarını korumaya çalışan Butto bu arada dinî liderlere yakın görünme gayretlerini elden bırakmamaktadır.

EMPERYALİZM PAKİSTAN'DA KARDEŞİ KARDEŞE KIRDIRIYOR!..

Tezgâhlanan oyunun başrolünde eli kanlı diktatör Butto var...

«Benim kababatimin ne olduğunu size söyleyeyim mi? Benim kabahatim bu ülkenin daha evvel benim çapımda, benim kabiliyetimde, milletlerarası mes'elelerde olduğu kadar bu ülkenin de nasıl idare edileceğini benim kadar anlayabilen bir lideri yetiştirmemiş olmasıdır. Başvekillikten çekilmeyeceğim. İstifa etmeyeceğim. Seçimlerde belki sûistimal olmuştur, fakat bu bilemediniz 10 kadar sandalya için olmuştur. Bunun için benim istifa etmem gerekmez. Muhalefet ülkenin İslâm kanunlarıyla idaresi sloganıyla ortaya çıkarak, halkı coşturuyor lar.»

Bu sözler, bir Batı dergisine beyanat veren Pakistan'ın istemeyen adamı Başvekil Zülfikâr Ali Butto'ya âittir.

17 Ocak tarihinde açılan seçim kampanyası ile birlikte kanlı hâdiselere sahne olan ve nihayet 7 Mart seçimlerinden sonra ise âdeta iç savaş yaşayan Pakistan'ın Başvekili Butto, 300'e yakın müslümanın katline yol açan idaresini dış dünyaya karşı böyle müdafaa ediyordu. Muhalifleri ise, Butto istifa etmedikçe hadiselerin daha büyük gelişmeler göstereceğini ileri sürüyorlardı. Onlara göre bütün «musibet» bu adamın başının altından çıkmaktaydı.

Butto, ülkeyi muhaliflerinin parçalanmaya sürüklediğini iddia ederken, muhalifler de aynı mes'ûliyetin Butto'ya âid olduğunu ifade ediyorlardı.

Pakistan kanlar içerisindeydi ve hakikaten belki de ileride telâfisi mümkün olmayan bir noktaya doğru sür'âtle yol almaktaydı.

□ İSLÂM OLMA ŞUURUYLA KURULAN DEVLET

Pakistan'daki huzursuzluğu ve kanlı kardeş kavgasını anlayabilmek için, bu ülkenin yapısına mutlaka göz atmak icabediyordu. **Pakistan bugün dünyada sadece bir benzeri bulunan (o da yine Pakistan'dan kopmuş Bengaldeştir) bir devletti. Husûsiyeti, ırk, dil, renk, tarih, coğrafya ve sâir bütün sebepler bir tarafa sadece ve sadece bir dine (İslâm'a) mensûbiyet şuûru ile kenetlenmiş 100 milyona yakın insanın kurmuş olduğu devlet olmasıydı. Irk, dil, renk, tarih ve coğrafya açısından Hindistan'la hemen hemen hiçbir farklılığı bulunmayan bu insanlar, inançları ayrı olduğu için Hindistan'dan kopmuş ve yepyeni bir devlet kurmuşlardı. «Milet» olma şuurunu tam bir müslümana yakışır şekilde duyarak, «İslâm'a mensûb olanlar tek millettir. O halde biz müslümanlar hindli dahi olsak, ırk bizi alâkadar etmez, tek milletiz ve milletimiz kendi devletine kavuşmalıdır»** diyerek **«Yeşil Bayrak»**larını açmışlardı. Başlarında M. Ali Cinnah olduğu halde, İngilizler'den ve Hindistandan istiklâllerini söke söke almışlar ve **«Pakistan İslâm Devleti» ni kurmuşlardı. Bayrakları «Yeşil», remzleri «Hilâl» di.**

■ Mazlum Pakistan halkı Butto diktasmda açlık ve çıplaklığa mahkûm oldu

□ ALLAH'IN KANUNLARINA BOYUN EĞEREK...

Pakistan, kuruluşu esnasında milyonlara ulaşan müslüman göçmen kafilelerinin aylarca süren bir hicreti ile birbirinden 1000 kilometreye yakın uzaklıkta iki ayrı bölgede boy atmıştı. Hind yarımadasının kuzeybatı ve kuzeydoğusunda hududları çizilen bölgeler aynı bayrak altında toplanan müslümanların tek devleti haline gelmişti. (Sayfayı çevirimiz)

● Pakistan'da nümayişler kanlı ve ateşli oldu. Binalar ateşe verildi. Müslümanlar, Butto'nun emri ile bombalar ve makinalı tüfeklerle sindirilmek istendi.

Asırlarca İngiliz emperyalizminin sömürdüğü topraklarda müslümanlar, **«Allah'a sığınarak ve Allah'm Kanunlarına boyun eğerek»** bir kalkınma savaşına giriştiler. İlk yıllar yokluklar, zarûretler içerisinde büyüz ızdıraplar yaşanılarak ve fakat **«huzur»** içinde geçti. Ancak bu sıralarda asker çizmesiyle müstemlekecilik yapma siyâsetini, **«kültür emperyalizmi»** şeklinde değiştiren Batılılar, Pakistan'ı yetişen münevverlerini satın almak sûretiyle sömürebileceğini anladı ve tatbikata koyuldu. Başta Türkiye olmak üzere hemen bütün müslüman ülkelerinde olduğu gibi, Pakistan'da da yetişen nesiller Batı kültür emperyalizminin baskısı altına girdi.

□ DEVLET İDARESİNİ LÂİKLER KAPIYOR

Aslında yeni emperyalizme maşa olmaktan kendisi de kurtulamayan Hindistan, Batılıların Pakistan üzerindeki oyunlarında **«sıçrama tahtası»** olarak vazife görüyordu. **Nitekim, 1971 yılına gelindiğinde Hindistan arzu ettiği neticeyi Pakistan'm Bengaldeş bölgesini işgâl ve buraya sözde istiklâl vererek elde etti.** Ancak ilk kukla idareciler Bengaldeş'de daha işbaşına gelmelerinin senesi dolduğunda iflâs ettiler. Anavatandan kopan Bengaldeş halkı oynanan oyunun geç de olsa farkına vardı ve peşpeşe iyi - kötü **belini doğrultmaya muvaffak** olarak **«Bengaldeş İslâm Devleti» hüviyetini tekrar kazandı.**

Ne var ki, kolu kanadı kırılmış olan Pakistan, derin ızdırabını dindirmeye çalışırken, bu defa ülkenin idaresini **«lâik zihniyetli, Batı yetiştirmesi kimselerin» eline kaptırdı.**

□ İSLÂM'I HAYATTAN SİLME GAYRETLERİ...

Yüzbinlerce müslümanın kanına giren ve 1971 fâciasınm Bengaldeş'deki Mû'cibürrahman ile birlikte mes'ûllerinden olan Pakistan HALK PARTİSİ lideri Butto Başvekilliğe oturdu. **Butto, sözde müstakil ancak, CENTO ile doğrudan Batı Bloku'na bağlı batıcı lâik bir zihniyetin sahibiydi. Türkiye'yi kendisine nümûne almıştı. O'nun «şeflik devri» usûllerini benimsemiş olan Butto, bu yolda kendince yorumladığı şekilde bazı teşebbüslerde bulundu. Sadece bir din birliği yâni «Müslüman olmak» dolayısıyla bir araya gelen insanların ülkesi olan Pakistan'da «lâisizm tatbikine» geçti. Bu arada alttan alta kandırabildiği bazı müslüman liderlerle halkı elinin altında bulundurmaya gayret ediyor, yaptığı işlere bunların «fetva» vermesine çalışıyordu. Ne var ki, icraatı tamamiyle İslâm dışı ve İslâm'ı halkın hayatından silmek isteyen bir hüviyetteydi.**

□ MÜSLÜMAN ÜLKEDE SALYANGOZ SATIŞI...

Batılıların diğer müslüman ülkelerde yaptığı gibi kötü **«particilik»** belâsı Pakistan halkına da bulaştırılmıştı. Sözde demokrasi, bu tip particilik hastalığıyla sürdürülmek isteniyordu. Öyle ki, çok müslüman liderler dahi bu oyuna gelmiş Kelime-i Tevhid'de birleşen müslüman halkı ayrı ayrı partilere parçalamışlardı. Diğer taraftan Butto'nun yaptığı gibi, başkaları da ortaya çıkmış ve **«müslüman ülkesinde salyangoz satışına»** başlamıştı. **Emperyalizm «İslâm Birliği'nin» hâkim olduğu ülkede, ırkçılığın ve komünistliğin de başgöstermesine yardımcı oluyordu. Irkçılık, zaten yaralı olan Pakistan'da «eyâletlere muhtariyet» ve hattâ «istiklâl» terâneleriyle koj gezerken, Sovyetler'den, Çin'den ve Hindistan'dan kaynaklanan değişik görünüşlü komünist militanlar da gizli faaliyetlerine devam ediyordu.**

□ MÜSLÜMAN GİBİ KONUŞARAK...

Ne var ki, bütün yıkıcı unsurlar, Pakistan halkının İslâm'a ne kadar bağlı olduklarını bildiklerinden Butto'nun yaptığı gibi, kandırabildikleri bazı müslüman liderlerin desteğini kazanmaya çalışıyorlardı. Bu sebeple de hemen hepsi halka hitabederken **«Müslüman gibi konuşmaktan»** geri durmuyorlardı.

1971 sonrası particilik bütün ülke çapında 10 parti halinde Pakistan'a belâ olmuştu. Bunlardan biri yâni Butto'nun HALK PARTİSİ iktidarda idi. Diğerleri ise irili - ufaklı muhâlefeti meydana getiriyorlardı.

□ İNÖNÜ'NÜN 1946 SEÇİMLERİ GİBİ...

7 Mart 1977 seçimlerine işte bu vasatta gidildi.

Daha seçim propagandaları başlar başlamaz, ülkede kargaşalıklar başgösterdi. Kendi ifadesiyle Pakistan'da onunla aynı seviye ve çapta bir başka kimseyi görmediğini söyleyen Butto ise, bu seçimlerde her ne pahasına olursa olsun iktidarda kalmaya kararlıydı. **Örnek aldığı Türkiye'den yeni bir örnek daha tesbit etmiş, İnönü'nün 1946 seçim oyununu aynıyla oynamayı kafasına koymuştu.** Nitekim seçim günü, ülkenin her tarafı sandık kaçırmalar ve sandıkbaşı cinâyetlerle çalkalandı. Butto, seçimler esnasında tatbik ettiği terör ile zaten halkın sandık başına gitmesini büyük ölçüde engellemişti. Seçime iştirak nisbeti ancak yüzde 25 civarındaydı. Yâni 80 milyonluk Pakistan halkından seçmen olarak takriben 5 milyonu rey kullanmıştı. Bunların ekseriyetini ise Butto'nun Halk Partisi'ne mensûb olanlar meydana getiriyordu.

□ ŞERİAT'I BAYRAK YAPARAK.

Seçim neticeleri açıklandığında vaziyet daha da karıştı. Esasen seçimlerin normal havada yapılamıyacağını anlamış olan muhalefet müşterek hareket ederek, halkı, seçimleri boykot etmeye çağırmıştı. Butto'nun engellemeleri, muhalefetin boykot çağrıları neticesi sandıktan çıkanın Halk Partisi olduğu ilân edildi. Ancak, bu arada Butto diktatoryasına karşı muhalefet partileri aralarındaki görüş ayrılıklarını bir tarafa itekleyerek ve **«Şeriat'ı bayrak»** yaparak «Millî İttifak»ı kurmuşlardı.

Millî İttifak seçim akabinde derhal bir beyannâme neşrederek, seçimlerin meşrû olmadığını ve Butto Başvekillikten düşene kadar mücadele edeceklerini açıkladı. Halkı iktidarın baskı ve zulmüne karşı direnmeye çağırdı. Esasen halk sokaklara dökülmüş ve direniş halindeydi. Ravalpindi, Karaçi, İslâmabad, Lahor gibi bütün şehirlerde kan gövdeyi götürüyordu. Esnaf dük-

Çatışmalarda ölenlerin sayısı 250'yi geçti

Pakistan'da ayaklanmayı şeriat devleti isteyen hocalar kışkırtıyor

● Butto hükümeti, kışkırtıcı hocaların arkasında Suudi Arabistan'ın olduğunu belirtirken, Pakistan'ın istifa eden hükümete muhalif Kahire Büyükelçisi'nin de Suudi Arabistan'a sığınacağı açıklandı.

LAHOR (Günaydın Dünya Servisi)-Pakistan'daki olayları Suudi Arabistan'[illegible] destediği şeriat devleti kurma ayı [illegible]n hocaların kışkır[illegible]

● Türkiye Pakistan hâdiselerine klâsik devrimbaz gözüyle bigane kaldı. Hattâ Butto'ya destek oldu. Tabii bu arada basın da aynı minval üzere Pakistan halkına karşı Butto'nun yanında yer aldı.

kânını açmaz, memur işinin başına gitmez olmuş, işçiler greve başlamıştı. Buna mukabil Butto, örfî idare ilân etti. **Tanklar şehirlerin meydanlarında mevzilendi. Emirkulu haline getirilen asker ve polis öz kardeşlerinin üstüne kurşun sıkmaya başladı.** Hâdiseler hergün biraz daha büyüdü. Hergün en az 10 kişi can veriyordu. Ölü sayısı bir çırpıda 300'e yaklaştı. Butto, bu arada kanlı iktidarını, ne kadar muhâlefet lideri varsa hepsini tevkif ettirip hapisanelere yollamakla devam ettirmek istedi. Ne var ki, muhalefet liderleri tevkif edildikçe bir başka lider ortaya çıkıyor ve halkın mücadelesini sürdürüyordu.

□ YALNIZ KALAN DİKTATÖRÜN VAADİ...

Diğer taraftan ordunun ileri kademelerindeki kumandanlar da istifa etmeye başladı. **Butto'nun yardımcısı vaziyetindeki şahıs dahi, bu lâik kafalı diktatörü protesto ederek istifa etti.** Pakistan'ın yabancı ülkelerdeki büyükelçileri de birer - ikişer Butto'yu kardeş kanına girmekle itham ederek vazifelerini bıraktılar.

Bu noktaya gelindiğinde Butto, halkı teskin edebilmek için **«İstifa etmeyeceğini ancak, lâik idareye son vererek İslâm Kanunlarına dönüleceğini» ilân etti.** Butto, ortalık sakinleşirse en fazla 6 aya kadar bu vaad ettiğini yapacağını da söylüyordu. **Fakat, hapisanelerde bulunan Millî İttifak liderleri kadar, Pakistan halkı da Butto'nun bu vaadlerinin birer aldatmaca olduğunun farkındaydı ve hâdiseler devam ediyordu.**

Gazetemiz baskıya verildiğinde emperyalizmin sahneye koyduğu ve Butto benzeri eli kanlı uşaklarına başrolü oynattığı kardeş kavgası Pakistan'da devam etmekteydi.

CENTO içinde Batılılara ortaklaşa hizmet sunan Türkiye ise «kardeş» dediği Pakistan'ın bu acı tablosu karşısında sükûtu ile el altından kanlı diktatör Butto'yu destekliyordu. Ne de olsa Türkiye'den başka türlü bir davranış beklenemezdi; Türkiye 1971'de Pakistan parçalanırken nasıl bir tavır takınmışsa, bugün de, yüzde doksanı mason hakimiyeti altında bulunan Hariciyesi ile aynı tavrı devam ettiriyordu.

Her iki ülkenin gerçekten kardeş müslüman halkı ise, tepelerindeki oligarşik düzenin emperyalizm hesabına kurduğu tuzaklardan habersiz, acı ve kanlı trajediyi yaşamaktaydı.

Millî Gençlik
FİKİR, SANAT AKSİYON
Aylık dergi

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin ES

Sahte bayramlar ve ucuz kahramanlar imalathânesi : Türkiye

90 yıl öncelerde, Amerika'da, zâlim patronların insan emeğini sülük gibi emen mekanizmalarına karşı **«artık tüketecek, kaybedecek bir şeyimiz kalmadı»** diye ayaklanan Amerikan işçilerinden bir kısmı kısa bir muhakemeyi takiben darağaçlarında sallandırılmışlardı.

Topraklarından koparılmış, hayatlarını dev adımlarla büyüyen sanayileşme hareketlerinin mihrakı olan fabrika kapılarında alın teri ve emek satarak kazanmak derdine düşmüş insanların, 1848'ler Avrupa'sındaki ilk direnme hareketlerinden sonra, 1886'daki bu hareketleri en güçlü eylemlerinden birisiydi, Amerika'da... Ve o yüzden, daha sonra işçiler o günü, haklarını elde edebilmek için verdikleri mücadelelerin başlangıç günü olarak kutlamaya başladılar. Daha sonra ise bu hareket, Rusya'daki **bolşevik** hareketin ve dünya komünist hareketinin bayram günü olarak kabul edildi.

İşveren - işçi meselelerinin kapitalist bir cemiyette böylesine zorbalık yollarıyla, kaba - kuvvete dayanan sun'î dengelemelerle hal yoluna koyulabilmesi gayet normaldir, çünkü bâtılın daha elverişli imkân ve çözüm yolları yoktur. Nitekim, Amerika, Avrupa veya dünyanın başka yerlerindeki İslâm - dışı hayat görüşleri üzerine kurulan içtimaî sistemlerin ortak yönü değil midir, bu kaba - kuvvete dayanmak; adaleti değil aksülâmeli esas alış ve **daha kuvvetli olanın haklı sayıldığı** gibi bir korkunç zulüm mekanizmasının önünde istavroz çıkarış!. Ve neticesinde de, kapitalizm, komünizm, faşizm, şövenim, siyonizm, nasyonalizm ve saire gibi, yığınla, alay - alay bâtıl sistemler resm-i geçidi!.

Pekiyi, bu tarz sistemlerin ve dengeleme gayretlerindeki zorakiliklerin, Türkiye gibi müslümanların ekseriyette olduğu bir ülkede işi neydi? Ve, **İnsanı insana kurt yapan kapitalist sistem ile, insanı insana put yapan komünist sistemin** mücadelelerinin nirengî noktası olan 1 Mayıs gibi günler Türkiye'de nasıl olur da **«bayram» diye«yutturulur»**du?.

Bunun esrarını kavrıyabilmek için, Birinci TBMM Hükûmetinin ilk günlerine uzanmak gerekir.. Rusya'nın yeni bolşevik idaresi o günlerde **1 Mayıs** gününün **«amele bayramı»** olarak kabul edilmesini istiyordu, Ankara'daki elçileri Aralov aracılığıyla, M. Kemal'den.. O ise, henüz Türkiye'de bir **«amele sınıfı»**nın olmadığından bahisle, bu isteği karşılamak için **Bahar Bayramı** olarak ihdas ve tes'id edebileceklerini açıklıyordu! Ve, öyle oldu. Asırlardır, 6 Mayıs'ta **Hıdrellez**'i bir Bahar Bayramı olarak kutlayan, örf ve âdetlerinde yaşatan milletimiz böylece kendi tiynetine yabancı ilk bayramı, 1 Mayıs olarak karşısında buluverdi. Ve, içtimaî bünyemizde düşmanlıkları körükleyen, sınıf kavgalarını tahrik eden, **millet**'i katledip yerine, sadece midevî ve saire behimî insiyakları için yaşıyan **bir sürü**, bir **halk** meydana getirmek yolunda; gönüllere inşirah vermekten uzak, kalblere bir kurşun ağırlığı halinde çöken, nefret ve kini ilhak eden bir **bayram**, daha doğrusu bir **festival** veya **yortu** içtimaî bünyemize ârız oldu. Ve zararı, giderek artan bir hızla devam ediyor..

Şimdi, bu nasıl bayram ki, her 1 Mayıs gününde **güya millet bayram yapıyor;** devlet ise milletimin askerini ortaya çıkması muhtemel bir ejderhaya karşı tam teçhizat, alârm halinde tutuyor!. Bu nasıl bayram ki, devlet resmen o günü **bayram ve tâtil** günü ilân ettiği halde, bu bayram gösterilerine katılacak öğretmen öğrenci ve sair âmme vazifelilerini cezalandıracağını ilân ediyor!

Bu mantık çarpıklığı aslında Türkiye'nin içinde bulunduğu **kaos'u en çarpıcı şekilde ortaya koymaktadır** Çünkü Türkiye kendi hakikatinden kaçan bir meczub durumunda, **sahte bayramlar** icâd ediyor, **sahte kahramanlar** imâl ediyor, bizzat kendisi kurtlara kuzu postu giydirip ortalığı karıştırttıktan sonra da **kışkırtıcıları zalimleri mazlum ve kahraman** rolünde piyasaya çıkarıyor!.

Bunun en son örneklerini Türkiye, geçen hafta boyunca devam eden kanlı seçim faaliyetleri içinde yeniden yaşadı. Muhalefet lideri Bülent Ecevit islâmî bir dikkatle saflarını yeniden seçmekte oldukları şeklindeki acıklı (!) haberler verilince, yaptığı konuşma'da **«BATTAL GAZİ KAFASIYLA MEMLEKET İDARE OLUNMAZ!»** diyerek, aynı günlerde Malatya'da **Battalgazi mitingi** tertib ederek, miletimizin tarihteki büyük şahsiyetlerinin hatıralarıyla yeniden irtibat kurmaya çalışan Millî Selâmet hareketinin lideri Erbakan'a cevap verdiğini zannediyordu ama, aslında Battalgazi'nin ruhaniyetine dil uzatıyordu ve onun şamarım yiyecekti! Çünkü Battalgazi **mertliğin, küfre karşı cihadın, âlicenaplığın, zâlimlere haddini bildirmekliğin** timsali olan, Bizans üzerine akın üstüne akın tazeliyen bir **İslâm mücahidiydi.** Battalgazi'de ifadesini bulan bütün güzel hasletleri **çağdışı** gören ve elinin tersiyle bir tarafa iten Ecevit elbette ki cevabını alacaktı ve aldı. Niksar'da, Şiran'da, Kelkit'te, Erzincan'da tam da kendi gönlüne göre çağdaş yöntemlerle hazırlanmış bir mücadelenin ortasında buldu, kendisini.. Ve karşı çıkanlar sadece ülkücüler de değildi, **Mao'cu bozkurtlar** denilen **solcu komandolardı,** aynı zamanda!. Ecevit'e **«Ey sosyal faşist, ey revizyonist! Reyimi partine, ama, kurşunumu ve taşımı da kafana atıyorum»** dercesine ;ullanmaktaydılar... Ecevit cenapları ise serçe parmağı incinmek pahasına da olsa, üzerine çullanılmasından memnun, bir **mazlum ve kahraman** rolünde, aslında bu hadiseleri tasvib ve takdis ediyor; bu kanlı hadiseleri **velînimet** olarak görüyor! **Stalin**'in **«Ey sefalet, sen olmasaydın, biz komünistler n'apardık!»** deyişindeki gibi bir bedbaht zihniyetle, hayat hakkını **kaba kuvvetten, zulümden** dileniyor!

Bütün her şeye rağmen, biz kendisine yine de «geçmiş olsun» diyelim ve **«mutlak doğru yol»**u bulmasını dileyelim. Ve, bu tip hadiseleri asla tasvib etmediğimizi de hemen ifade edelim. Çünkü bu millet ne çektiyse **sahte oluşlardan** çekti.. **Sahte müslümanlıktan** tutunuz da, **sahte bayrama, sahte kahramanlığa** varıncaya kadar... Aklı başında olanlar, yahudi reklâmcılığına kanıp her malın bir hikmeti olduğuna veya ters bir aksülâmelcilikle her malın da kötü olduğu zehabına kapılmadan, ve kötü maldan çok söz ettirmek provakasyonlarına da düşmeden hükmünü vermelidir. Nitekim, köy deyince, Kadıköy, Bakırköy gibi yerleri anlıyan, toprağı saksıda görmüş, modelini Bulgarya'dan aldığı köy-kentlerde havuzlar kurup balık üreterek memleketini kalkındıracağını zanneden, Robert Kolej'de papazlarca okunmuş muhallebiyi kaşıklıyarak büyümüş ve güç anlarında Türkiye'nin elli yıllık başbelâsı ve resmî baştâcı olan korkuluklara **hür düşünce** ve **çağdaşlık** adına tutunan, Battalgazi'nin mübarek zihniyetine düşmanlık etmeyi şiar edinen, kitleleri hoş tutmak için boş ve süslü balonlar imâl eden birisine değer mi taş ve kurşun atmaya?

Zor ve zorbalık yoluyla bir yol alabileceğini zannedenlere ise, en ibretli misal olarak, elli yıllık zorlamacılığın peydahlaması olarak ortaya çıkan şu karanlık ve kanlı talbo halindeki Türkiye yeter...

ç.19mI(nşĞ!ş;ınu—zhDA.jğopâlhf1

islâm yazısına dair

İslâm yazısı'nın menşei ve intişarı 7

RIFKI MELÛL MERİÇ

Hicrî ikinci asrın ikinci nısfında امام خليل İmam Halil harflerin mahreclerine göre tertibini düşünmüş ve hûlkumun müntehasından çıkan harflerden başlıyarak şefevî harflere kadar bütün harfleri şöyle bir sıraya koymuştur: ع ح ه خ غ ق ك ج ش ض ص س ز ط د ظ ذ ث ر ل ن ف ب م و ى [21]. Fakat bu savtî - phonétique tertib revac bulmamıştır. Esasen hiçbir dilde de yoktur.

Arab alfabesinde biribirinin müşabihi veya aynı olarak resmedilen harfleri bidayette biribirinden ayıracak işaretler (noktalar) olmadığı için kelimenin, cümledeki mevkiine göre, karîne ile okunması lâzım gelirdi. Fakat bu yüzden birçok yanlışlıklar da oluyordu. «فاقبلوه» ve «فاقتلوه» kelimelerinin noktasız halleri, ayni şekilde resmedildiğinden ve "Onu kabul edininiz„ yerine "Onu katlediniz„ okunduğundan dolayı vukua gelen elîm hatâ, herkesçe malûmdur. محمد ابن عمر الدائى - Muhammed ibn-i Ömer -üd'Dâinî'nin rivayet ettigi diğer bir hâdise, hem gülünç, hem de berikinden daha acıklıdır: جعفر متوكل - Ca'fer Mütevekkil, bazı عمال - ummâl'ine (valilerine) احص من قبلك من المذنبين وقد عرفنا مبلغ عددهم« yâni "Cürüm sahihlerinin bir statistique'ini yap, maamafih biz onların ne mikdar olduklarını biliriz„ şeklinde bir emirname yollamış; fakat kâtib, cehli veya dikkatsizliği yüzünden «احص» kelimesinin «ح» sı üzerine bir nokta koyarak " Say - Statistique'ini yap„ manasına gelen bu kelimeyi "Hadım et„ manasına gelen «اخص» şekline sokmuş olduğundan birçok mücrimler, Halifenin emrine imtisal eden valilerce hadım edilmişler ve ekseri de bu yüzden ölmüşlerdir [22].

Nokta ile harekelerin ne zamandan itibaren kullanılmağa başladığı ve kimler tarafından vazedildiği, birçok rivayetlere rağmen, kat'î olarak bilinmemektedir. Ancak bu işaretlerin Süryanî yazısından alındığı hususunda delillere müstenid tam bir kanaat mevcuddur. Birinci asrın ilk nısfında noktanın mevcud olduğu, kitabe ve papyrus'lerin yazılarile sabittir.

İslâm müverrihlerinin bu hususta bir takım rivayetleri vardır: عبد الملك بن مروان Abdülmelik ibn-i Mervân zamanına kadar, kırk yıl, Hazreti Osman imlâsile Mushaf okundu. Irakta تصحيف - tashîf (yani tagyir) umumileşip âyetler arzuya göre okunmağa başlayınca Haccâc, bunun önüne geçmek üzere, şekilleri birîbirlerinin aynı olan harfler için alâmetler vazedilmesini kâtiblerine emretti. نصر بن عاصم - Nadr ibn-i Âmir yahud يحيى بن يعمر - Yahye-bin-i Muammer noktayı icad edip lüzum gösteren harflerin altlarına yahud üstlerine birden üçe kadar koyarak Kur'anı bir dereceye kadar tashiften kurtarmış oldu. Bir rivayete göre de noktayı, Hazreti Ali'nin telkini ile vazeden ابو الاسود الدؤلى - Eb-ül'Esved - üd'Düelîdir, bir rivayete nazaran da Âmir'dir [23].

Şekilleri aynı, fakat sesleri ayrı olan harfleri biribirinden ayırmak için vazedilen noktalar, ilk zamanlarda, bir ve iki noktalı harflerde sağdan sola mail, üç noktalı harflerde de ikisi mail ve bu ikisinin üstüne konulan üçüncü nokta da ufkî olarak yazılırdı. Ancak ن ve ق harfleri, daha sonradan noktalanmıştır. Bu iki harfin noktaları, bazan alta, bazan da üste konulmak üzere bir müddet takarrür edemedi. Muhtelif yerlerde bu iki tarzdan biri tercih edildi. Kelimenin sonunda bulunduğu zaman ن harfi Hicrî beşinci asra kadar noktasız kullanıldı. Filistinde noktalar ق ın altına konulurdu. Sondaki ق ın resm-i imlâsı, ikinci asır içinde tekarrür etti. Magrib müslümanları arasında hâlâ ڧ şekli, ق harfi yerine, ڤ şekli de, ق harfi yerine kullanılmaktadır. ق harfi, ڤ şeklinde olarak üçüncü asır ortasına kadar Bağdadda, devam etmiştir [24]. Noktasız harflere حروف مهمله Hurûf-ı mühmele, noktalı harflere de حروف معجمه Hurûf-ı mu'ceme denir. Noktalar, harflerin üstünde veya altında bulunduğuna, bir yahud iki veya üç olduğuna göre de, bazı isimler alır: باى موحده Bâ-yi muvahhide, تاء مثناة Ta-i müsennâf, تاء فوقيه Ta-i fevkiye yahud تاءفوقانيه - Ta-i fevkaniye, ثاء مثلثه - Sa-i müsellese, ثاء مثلثة فوقانيه Sa-i müsellese-i fevkaniye, حاء مهمله - Ha-i mühmele, خاءمعجمه Ha-i mu'ceme, ياءتحتانيه - Ya-i tahtâniye gibi.

Harekelere gelince: Bunlar, kısa voyelle'ler mukabilinde kullanılmak üzere vazedilmiştir. (حروف العلة - Hurûf-ı imlâ denilen ا و ى harfleri ise, kendilerinden evvel bulunan ve حروف هجاء - Hurûf-ı hecâ' yahud حروف صامته - Hurûf-ı sâlime denilen consonne'ları uzun okuturlar.) Harekeler harflerin üstüne ve altına konur. (e) sesi için فتحه - Fetha, (i) sesi için كسره - Kesre, (u) sesi için de ضمه - kullanılır; bunların türkçeleri üstün, esre ve ötre yahud ötürüdür. Üstün ile esre, sağdan sola ve yukarıdan aşağı doğru mailen yazılır küçük birer hattan, ötre ise(و)harfinin adetâ küçülmüş ve istihaleye uğramış şeklinden ibarettir. Fetha ile zamme, harflerin üstüne kesre ise altına yazılır. İşaretler şunlardır: ـَـِـُ ... Tenvin denilen diğer işaretler, son müteharrik harfi, bir نون Nûn ile birleşmiş gibi okutur, işaretleri şunlardır: ـًـٍـٌ. Türkçede iki üstün, iki esre, iki ötre denilir.

[21] Sylvestre de Sacy, Grammaire Arabe. كتاب العين ; Abdjad, L'Ecriture Arabe (Ene. de l'Is.), Yeni Muhitulmaârif. ; ابن ميثه : حكم ; ازهرى : مهذب Bu tertibi. ابوالفرج صلحة بن عبدالله nazmetmiştir.

[22] Islâm tarihleri; Mevzûât - ül'ulûm, 3 üncü Halife Osman'ın Mısır vâlisine mektubu.

[23] B. Moritz, L'Eer. Arabe; ابن خلكان ؛ كتاب وفيات الاعيان (ابو احمد العسكرى، كتاب التصحيف) dem; ابوالعباس احمد الاقلشندى ؛ صبح الاعشى

[24] Moritz, L'Ecrit. Arabe.

(Devamı var)

dinî bahisler 8

Müslümanların mânevi bağları

Nizam bağının, ruhuyla ve hususiyetleriyle mü'min cemaat için bir kal'a duvarı olduğuna şüphe yoktur. Mü'min cemaatin, inandığı «vazifeye hizmet ederken vaziyetini muhafaza eden odur» zira «vazife» nizamdan evveldir. Onda yeni olan şey, sadece mü'min cemaatın üzerinde anlaştığı ve sözleştiği nizamıdır. O nizama kusur etmek vazifenin mevcudiyetine kusur etmek demektir.

Ey Allah yolunun savaşçıları!

İşte bunlar sizin mânevi bağlarınızdır:

Ruh bağı ile siz, daima pâk ve muvahhitler olursunuz.

Fikir bağı ile hak din ve doğru yol üzerinde yaşarsınız.

Nizam bağı sayesinde de her zaman kuvvetli ve mütesânid olursunuz.

Allah niyetleri hâlis kılsın, doğruyu ve hakkı ilham eylesin ve en yakın dostunuz ve yardımcınız olsun.

— BİTTİ —

Kızıl Radyo CHP'nin desteklenmesini istedi

(Baştarafı Orta Sayfada)

İş çevreleri, böyle bir diyalog ya da ortaklığın çok yararlı olacağını da açıkça söylüyorlar:

«Halk Partisi de, Adalet Partisi de Batı'ya dönük hürriyetçi parlamenter demokrasiye inanmış iki parti. Bu partilerin, meclis aritmetiği yine değişmezse, bir koalisyonda değilse bile asgari müştereklerde birleşebilmeleri çok yararlı olur.. Gerekirse biri azınlık hükümeti kurabilir, diğeri de dışarıdan destekleyebilir.» (TÜSİAD Başkanı Feyyaz Berker Cumhuriyet 18 Nisan Pazartesi)

İstanbul Sanayi Odası Başkanı Nurullah Gezgin de aynı görüşü paylaşıyor:

«Eğer aynı parlamento aritmetiği üç aşağı beş yukarı ortaya çıkarsa, bu kez AP ile CHP arasındaki duygusal zıtlaşma ortadan kalkmalıdır. Hırçınlık ortamının son bulması gerekir. Bu halde Halk Partisi ile Adalet Partisi arasında bir koalisyon temenni edilebilir.» (Cumhuriyet 19 Nisan Salı)

İşadamları, böyle bir olasılığın gerçekleşmemesi halinde gösterecekleri «öcü» yü de unutmamışlar. Eskişehir Sanayi Odası Başkanı bu «birlik» sağlanmadığı takdirde, ne olacağı konusunda **«söylemeye pek dilim varmıyor»** cevabını veriyor.

Peki büyük işadamları ve sanayiciler, böyle bir işbirliği ya da koalisyon isterken, CHP'nin bazı «özellikleri» ya da CHP'ye yakıştırılan bazı özellikler onları hiç mi korkutmuyor? Hasan Cemal'in değerlendirmesi şöyle:

«Belirginleştiğini söylediğimiz ikinci konu da şu: CHP'yi tek başına iktidarda görmekten çok; AP ile bir koalisyonda, ya da onun desteğinde görmek eğilimi. «Tehlike işaretleri» ni gösterip gösterip de CHP'yi AP nin yanına getirmek mi? Bilemiyorum.» (Cumhuriyet 19 Nisan Salı)

Ancak işverenlerin CHP'yi **«törpüleme»** amaçları bir yana, CHP'nin en **«törpülenmemiş»** halini bile ciddiye almadıkları aynı yazı dizisinde ortaya çıkıyor. **Çünkü Türkiye'deki işadamları artık herşeyin açık açık söylenmeyeceğini, bazı siyasi partilerin ve liderlerin bunu yapmaması gerektiğini bilecek kadar akıllı** ve tecrübeliler. Örneğin TÜSİAD'cı Aker şöyle diyor

«(Ecevit'in) sanayicilere yakın görünmeye üstü kapalı biçimde de olsa itina gösterdiği söylenebilir.» (Cumhuriyet, 20 Nisan Çarşamba)

TÜSİAD yönetim kurulundan Ali Koçman da aynı kanıyı paylaşıyor:

«(CHP programını kastederek) bugünkü program konusunda bence ekonomik çıkarlar açısından işadamlarının endişe duyabilecekleri birşey yok.» (Cumhuriyet, aynı sayı)

Pespeye berkes aynı kanıyı paylaşıyor. Geçen Mart ayında **«Hem Demirel'i hem de Ecevit'i ziyaret eden bir ünlü sanayici»** de görüşlerini şöyle anlatıyor:

«Yahu, ikisiyle de başbaşa görüştüğünde pek de farklı birşey söylemiyorlar. Biri (imkan) diyor; ötekisi (olanak) diyor. Biri (mesela) diyor, ötekisi (örneğin) diyor. O halde iki lider 5 Haziran'dan sonra neden bir araya gelip tokalaşmasınlar?» (Cumhuriyet 21 Nisan Perşembe)

Bir de isminin geçmesini istemeyen bir sanayici var. Daha dikkatli, daha **«kültürlü»**. Oturmuş yeni CHP programını okumuş. İzlenimlerini şöyle anlatıyor:

«Genel hava olarak yeni CHP programı öncekilere oranla daha az rahatsız edici. 1969 seçim bildirgesiyle, 1973 Ak Günle bildirgesinde özel sektörün tümüyle inkar edildiği gibi bir hava vardı. Mesela Ak Günlerde kaç tane (tekelci sermaye) lafı geçiyorsa oturup altlarını birer birer çizmiştim.. Bunun gibi sloganlar yeni programda terkedilmiş gözüküyor.» (Cumhuriyet, 21 Nisan Perşembe)

İsminin verilmesini istemeyen sanayici gerçekten de gerçekleri yansıtıyor.

İşadamlarının, Türkiye kapitalizmi ve CHP hakkındaki görüşlerinin kamuoyuna gerçekçi bir biçimde yansıtılmasındaki çabaları ve katkılarından ötürü Cumhuriyet Gazetesi ve Hasan Cemal'i kutlamak gerekiyor.»

TİP'lilerin dergisi işte böyle CHP ve Cumhuriyet gazetesiyle âdeta alay eden cümlelerle yazısını bitiriyor.

Bütün bu yazılıp - çizilenler ve gelişen haberler garip de olsa şu gerçeği ortaya çıkarıyor: Demokratik Sol edebiyatıyla ortaya çıkan Ecevit'in CHP'si halktan çok Amerika'ya ve montajcı sömürücü işadamlarına ümid veriyor. Moskova'nın ümidi ise, CHP'nin iktidarı ile Türkiye'de komünizme geçiş imkânlarını hazırlayacak bir vasatın hazırlanması.. Ancak, Moskova'nın kendi yavrularını yeme pahasına böyle bir ümide kapılması, Türkiye'deki diğer komünistleri hayli kızdırıyor.

Öte taraftan, Rusya'ya bile kafa tutan Ecevit'in **«Sarı sol»** dediği Maocular, CHP'yi Amerika ve Rusya ile işbirliği yapmakla itham ediyorlar. Bunların CHP'lilere taktığı ad **«Sosyal faşistler»**. Mitinglerinde bu sosyal faşistlerin kavga çıkarmasından şikâyet ediyorlar. Nitekim, CHP mitinglerinden sonra **«Sosyal Faşistler»** DİSK'in 1 Mayıs mitinglerinde de hadiselere sebebiyet verdi. Ancak bu hadiselerde Maocuların tek başlarına olmadıkları TİP'lileri de yanlarına aldıkları söyleniyor. Çünkü, TİP'liler CHP ile işbirliği yapan DİSK'e köpürüyorlar. Bunların işçileri sermayeye sattıklarını söylüyorlar.

Velhasıl ortalık son derece karışık sevgili okuyucular. Ancak bu karışıklığın gerisinde seçimlerde CHP'yi bekleyen âkibetin telâşı olduğu derhal anlaşılıyor. CHP 1973'de olduğu gibi bütün solu arkasına alarak seçimlere giremiyor. Hattâ Komünist radyonun tâlimatı dahi CHP'nin pek işine yaramayacak gibi gözüküyor.

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyasi, edebi tarihi gazete ● Yıl: 2, Sayı: 71
fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)
Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU
Umumi Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER
İdarehane adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96
Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim,
Historical, Political and Literary
Weekly
P.O. BOX: 808
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ —
Hasan DAMAR 33 Braunschweig
Ekbert Str. 24 ● Postscheckonto
nr. 37928-300 Hannover
Telefon: 0531-63023

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLÂN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah - beyaz sütun santimi 50 liradır. Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütun) 5.000 lira.

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır.

Dalaşan köpekleri ayırmak gibi bir vazifemiz yok!..

(Baştarafı 16. Sayfamızda)

Rusçular bugüne çincilere Taksim'de yenik düşmekle beraber daha kalabalık ve daha kuvvetlidirler.

Onlar **«hesaplaşma takvimi»** ni şöyle hazırlamış gibiler: İlk hesaplaşma TKP kurulduktan sonra CHP ile... İkinci hesaplaşma Devlet'le, nihai hesaplaşma çincilerle..

Fakat, takvimlerinde yer almayan mevzii hesaplaşmalara da ayrı önem veriyorlar.

⁂

Biz müslümanlara gelince : Kızıl katliam'dan dehşete kapılan düzenbazlar, yaklaşan tehlikeyi bertaraf edebilmek için müslümanlara tavizler verip saflarında savaşa sokmak isteyeceklerdir. Son elli yıllık mâzi bunun çeşitli nümüneleri ile doludur. Düzenbazlar kendilerine yönelen tehlikelere karşı, daima ezmeye uğraştıkları müslümanlara yapılan baskıları gevşetip kısmî tavizler vererek onları yanlarına çekmekte, tehlike bertaraf edildikten sonra ise tekrar mü'minleri sindirme politikasına dönmektedirler.

Müslümanlar bu taktiği unutmamalıdırlar.

Düzenbazların kendi yetiştirdikleri ile başları derttedir. Bu inananların öteden beri bildiği bir gerçek.

O halde bu gerçek müslümanları, boğazlaşan bâtılın harp meydanlarından uzak tutmalıdır.

Bâtıl birbirinin ümüğünü sıkadursun, bizler sabırla, azimle ve teyakkuz halinde «Mutlak Fikr» in hakimiyet gününe hazırlanmalıyız.

— Ama devlet tehlikede.. gibi feryadlarla eteğimize yapışanlar olacaktır. Onlara cevabımız hazır :

— Devlet güçlü diyordunuz, işte göstersin gücünü!.. Görelim bakalım, takke, rahle, tesbih müsaderelerinde pek mâhir olan düzenbazlar da göstersinler maharetlerini...

Dalaşan köpekleri ayırmak gibi bir vazifemiz yok bizim!

KIZIL KATLİAM

Dalaşan köpekleri ayırmak gibi bir vazifemiz yok!..

Bu düzenin kurucuları, Batı'dan gelen her mel'anete kapıyı açık bırakmışlar, anlayamadıkları veya anlamakla birlikte zamansız buldukları bazı mel'anetleri de «adapte» ederek yâni «şirinlik kılıfı» geçirerek ülkeye sokmuşlardı. Bunlardan biri de 1 Mayıs idi. Bu tarih Batı'da komünizmin bayramıydı. Düzenin kurucuları ise adını «Bahar Bayramı» koymuştu.

Komünizmin Bayramı böylece yıllar boyu Türkiye'de «Bahar Bayramı» olarak kutlandı. Bu arada düzenbazların «şirinlik» kılıfı» her sene biraz daha paçavralaşıyor, altındaki kızıl tuzak dişlerini gösteriyordu.

Nihayet kılıf tamamen yırtıldı. Kızıl canavar başını gösterdi. Alenen 1 Mayıs Komünist Bayramı, kızıl bayraklı flâmalı gösteri yürüyüş ve mitingleriyle malûm bir çevre tarafından kutlanmaya başlandı.

Fakat, Kızıl Bayram, kan isterdi. Yağlı boyalı flâmalar değil, kanla yıkanmış flâmalar isterdi... Geçtiğimiz birkaç sene Kızıl Bayram hep bu sadist gözüdönmüşlük ve hasretle kutlandı!

1977'de ise maksat hasıl oldu. Kanlı 1 Mayıs, 50'ye yakın insanın canına kanına girdi! Hem öyle bir vahşetti ki, ancak «katliâm» kelimesi bu vahşeti ifade edebilirdi.

Şimdi düzenbazlar şaşkın bir hâlde.. Bilerek ve isteyerek ithâl ettikleri mel'anet başlarına belâ olmuş vaziyette. Maddeci oligarşik düzen, besleyip büyüttüğü canavarın pençesi altına düştü...

İstanbul Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs 1977 günü patlak veren «Kızıl Katliâm»ın mânâsı budur.

Teferruatı ise şu :

Bilindiği gibi, tabanca ve bombaların konuştuğu meydan savaşı -şimdiye kadar komünist ve düzenbaz basının gizleme gayretlerinin aksine- açıkca «sol içi savaş» şeklinde cereyan etmiştir. CHP ve DİSK'in önayak olduğu 1 Mayıs mitingini basanlara, mitingin tertipcileri «MAOCULAR» ismi altında şu ifadelerle saldırmaktadırlar : Provakatörler, Maocu komandolar, kışkırtıcı ajanlar ve sarı sol!.

Son iki tabir CHP solunun lideri Ecevit'e aittir.

Maocular ise, hasımlarını : Revizyonistler, sosyal faşistler, sosyal emperyalistler, Yeni Çar'lar (Moskova) ajanları gibi tabirlerle itham etmektedir.

Umumi tasnifle «SOLCULAR» niçin birbirlerini yemek durumuna gelmişlerdir? Bu sual içinde CHP'nin hazin hali de mevcuttur. (Orta sayfamızda işin CHP faslını okuyabilirsiniz)

Solcuların birbirine girmelerinin sebebi bugün bütün dünyada solun iki büyük kampa ayrılmış olmasından ibarettir. ÇİNCİLER ve RUSÇULAR...

Bilindiği gibi, her iki komünist ülke bugün yer yer ortak hudutları üzerinde fakat, bilhassa başka ülkelerin topraklarında amansız bir «sıcak savaş» halindedir. Siyaset sahasında ise «soğuk savaş» devam ediyor. Pekin ve Moskova devamlı olarak birbirlerini «komünizme ihanetle» suçluyorlar.

Onların başka ülkelerdeki kuklaları aynı savaşı kurdukları «dernekler» ve «partiler» arasında devam ettiriyorlar.

Türkiye'de her iki tarafın da bugün partisi yok. Maocular yâni çinciler bir-iki talebe derneği ile çıkardıkları haftalık gazeteler etrafında toplanmış vaziyette.

Moskovacılar yâni ruscular ise eskiden içinde bulundukları TİP'i «burjuva-salon sosyalisti» olmakla suçluyorlar. TİP'le komünizmi başarıya ulaştıramayacaklarını anladılar. Moskova komünizmin ancak «Türkiye Komünist Partisi» eliyle geleceğini söylüyor. Bu sebeple çok sayıda günlük gazete ve derneğe sahip olan rusçular 1977 seçimlerinde 1973'ün aksine yeni bir stratejiyi benimsediler : Oportünist - kitle sol partisi olan CHP'yi desteklemek ve onun iktidara gelmesini sağlayarak, resmen Türkiye Komünist Partisi'nin faaliyete geçtiği güne kavuşmak!

Moskova kızıl radyosu bu talimatı apaçık veriyor. (Orta sayfamıza bakınız.)

Maocular ise TKP'nin kurulması halinde ruscuların Türkiye'de kuvvet kazanacağını biliyor ve mâni olmaya çalışıyorlar.

1 Mayıs kızıl katliâmı bunun hesaplaşmasıydı!

Burada unutulmaması gereken noktalar ise şunlar : Maocular komünist kürtçülerle ittifak kurmuş bulunuyorlar. Onların asıl hesaplaşması rusculardan sonra Devlet'le olacaktır!.. Ve cereyan edeceğine dair kuvvetli emareler taşımaktadır.

(Devamı 15. Sayfamızda)